

HVINISFOS POSTEN

FRA REDAKSJONEN

Av nærliggende grunner ble det ikke noe septemhernummer i år og det til tross for at det meste av stoffet var satt i trykkeriet.

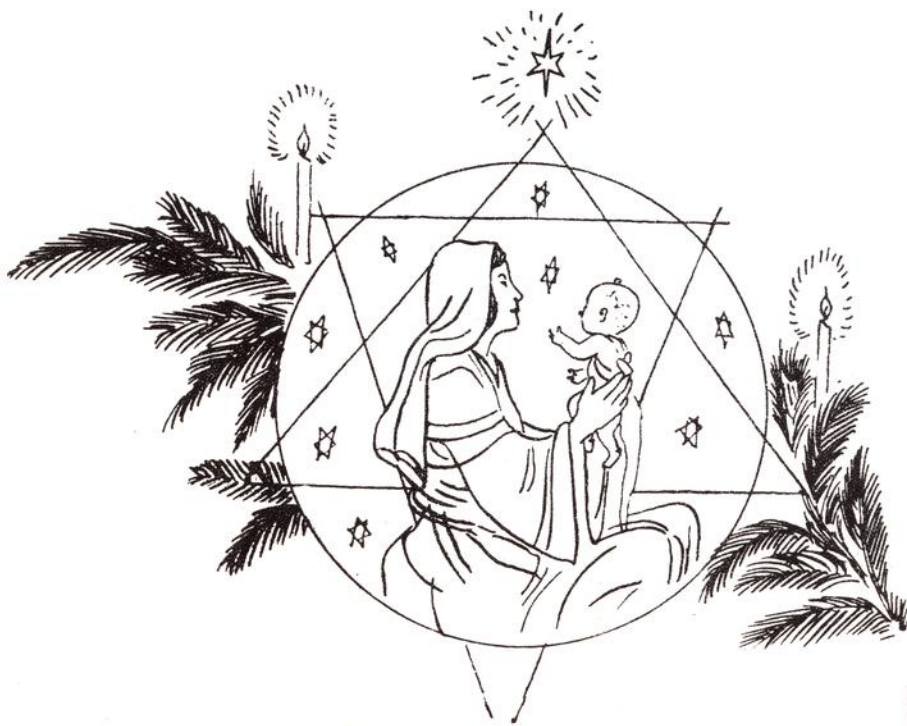
Vi fikk helt andre saker å beskjeftige oss med, som vi ennå er opptatt av.

Like oppunder jul fant vi ut at et julenummer måtte vi ha, og her presenteres det.

Det meste av stoffet vi skrev i sommer er tatt med selv om ikke alt passer så godt inn i vinterbildet.

Det viktigste vi har å komme med til våre lesere er disse ønsker

God Jul – Godt Nytt År!

Omslagsbilde viser Vennesla kirke slik vår tegner Sigurd Gundersen tenker seg det var da kirken var ny. Som kjent er det i år 150 år siden kirken ble innviet. Sigurds foreldre har fortalt at kirkefolket stoppet for å pynte seg før de kom til kirken. De som kom fra syd stoppet ved Pøntebakken der hvor Sparkjøp nå ligger. De som kom fra nord stoppet ved Brufjell. (Huset lengst borte).

Vi takker Sigurd for tegningen og for 3 tegninger inne i bladet.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av

Hunfos Fabrikker

Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON

Redaktør Tryggve Kittelsen
Einar Bakken
Marit Hagen
Tor Dalsøren

TRYKT HOS

Sørtrykk, Vennesla
på Matt Hunscode 100 gr/m²
Omslag
Hunfos Granprint 200 gr/m²

JULEN 1980

KJÆRE ANSATTE VED BEDRIFTEN

Jeg er smertelig klar over at arbeidsituasjonen ikke er lett hverken for bedriften som sådan eller for mange av dere arbeidstakere. Jeg kan i denne sammenhengen bare gi uttrykk for håp om at også denne gang må stormen ris av, og den økonomiske prosess dere er inne i, få en lykkelig utgang! Og ennå mer: at forholdene på sikt kan stabiliseres slik at den stadige følelse og angst for hva som kan skje rundt neste hjørne, kan avløses av trygghet og arbeidsro.

Om jeg så kan få komme med en julehilsen til dere, vil jeg si:

JESUSBARNET ER MER ENN EN DUKKE!

Vel, det er ikke mange som betrakter Jesus som et lekeobjekt. Til det er livs- og verdenssituasjonen altfor trykkende for tiden. — Men kanskje ikke så helt få i realiteten — fra nyttår til adventstid — behandler Jesus som et slags leketøy. Noe som en kan gjøre som en vil med. Men det kan bare ingen gjøre! For en dag skal alle kne bøye seg for Ham. Da kommer Han ikke i ringe skikkelse, men som den evige konge, som dommer eller som Frelser. Derfor kjære venner: TA IMOT JESUS NÅ! — denne julen? Dersom du vet at du ikke har fred med Gud, men er kalt av Guds ånd, så gjør det du ikke tenkte var mulig: GI DITT LIV TIL HAM! For:

1. Da frir Han deg fra din fortid (om du har behov for det). Din reelle skyld(følelse) løser Han deg fra, for det er EN som har båret det alt sammen. Ditt skyldbrev er betalt!
2. Han kan helbrede dine sjelesår og restaurere din personlighet. Han er nemlig sjelelegen! Frelsen begynner med tilgivelsen, fortsetter med fornyelse av alt!
3. Han kan forandre ditt forhold til andre mennesker. Din ektefelle og barn. De som "fryser" for din skyld. Skal Herren få ta bort din bitterhet som ødelegger fullstendig ditt sinn? Dersom du vil niholde på bitterhet og anklage, så vet jeg: du sammen med tusener av mennesker kommer aldri til å bli fri og lykkelig.
4. Jesus gir deg en ny fremtid. Han gir deg mål for alt du stiller med. Døden er ingen livstrussel mer. Brodden er tatt bort. Ditt liv er i Guds plan.

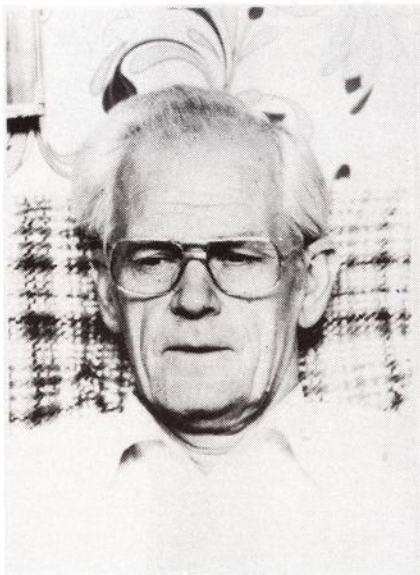
Dette er julens budskap. Legg til side alt julepapir. Så skal du finne gaven, et barn, innsvøpt i kluter: Din Frelser. Den foraktede blir ditt håp.

Kan jeg av hjertet få ønske alle Hunsfosfamilier noen gode juledager! Skal Gud få lov å gi deg som en ny, skinnende gave til fin familie? Det har skjedd noe med deg. Du er i forvandling av Han som kom! De andre skal ikke tro sine egne øyne. JESUS LEVER!

Vennlig hilsen fra presten deres

John Haller

VETERAN SOM TAKKER AV

JONNY HAGEN

Jonny Hagen sluttet hos oss i august i år. Hans far, vennedølen Jørgen Hagen, var saksefører i mange år ved PM 1-2. Så Jonny hadde ikke så lite "papir" i blodet fra fødselen av, men før han kom til oss var han veivokter på Flekkerøya hvor hans mor kom fra. Senere var han på sagbruk ved Larvik. Her ble han nærmere kjent med Solveig som han hadde truffet som elev på ungdomsskolen i Larvik i 1940. I 1944 ble de sveiset sammen. Nå bor de i Revia og har 3 barn.

Jonny begynte ved PM 1-2 i februar 1950, og var derpå maskingutt på PM5 under oppstartingen. Så var han med på monteringen av PM 6 og var maskinfører da denne maskinen startet opp. Denne jobben hadde han inntil han ble sykepermittert i juli 1978. Han har mange gode minner om godt samarbeide og om godt kameratskap i den tid han var ved maskinene. Dette er han meget takknemlig for.

Jonny har mange interesser og har hatt mange tillitsverv. Vi nevner at han var sekretær i Hunsfos Arbeiderforening i 4 år og var nestformann i 2 år. I styret for Hunsfosheimen satt han i mange år og var formann i 6-7 år. Han var videre styremedlem og formann 1 år i Sørlandets Arbeidersangforbund. Sammen med sin kone var han med i Hunsfos Bedriftsblandekor, og da dette kor opphørte fortsatte han i Arbeidernes Sangforening, Kristiansand.

Det er ikke bare sang som er Jonnys "lidenskap". Han snekrer og skjærer i tre. Når vi nå takker ham for godt og hyggelig samarbeide gjennom mange år

— og ønsker ham en god tid som pensjonist — er det med forvisning om at han ikke skal mangle noe interessant å gjøre og at han vil fortsette sin utadvendte virksomhet.

EGIL ISAKSEN

Egil Isaksen er født 8.5. 1931 i Vennesla hvor han også er oppvokst. Han begynte på Hunsfos i mai 1951, og manglet således bare et år på 30 års tjeneste da han av helsemessige grunner måtte slutte å arbeide. Før han kom hit hadde han jobbet for "Aluminiumsbåter". Han startet på taubanen, men var også en del i sliperiet. Deretter flyttet han ned til PM 1-2. Han var en stund i maskinene, men mest ble det i kollerganga hvor han var 10 år. Så ble det en stund i rammebua, og til slutt saksesalen hvor han ble til han måtte gå av.

Egil var hele tida organisert, en stund var han også underkasserer mens man hadde det. Egils store hobby er våpen, særlig pistol. Han er medlem av Vennesla Pistolklubb, og har en stor samling våpen hjemme som er verdt mange tusen kroner. Ellers liker han godt å fiske og gå turer med hunden sin.

Egil ser optimistisk på tida framover. Han har nok å stille med sier han. Han sender en hilsen til gamle arbeidskamerater, og takker for tida på Hunsfos. Her var greit å arbeide syntes han.

Vi ønsker Egil god bedring og mange gode år i tida framover.

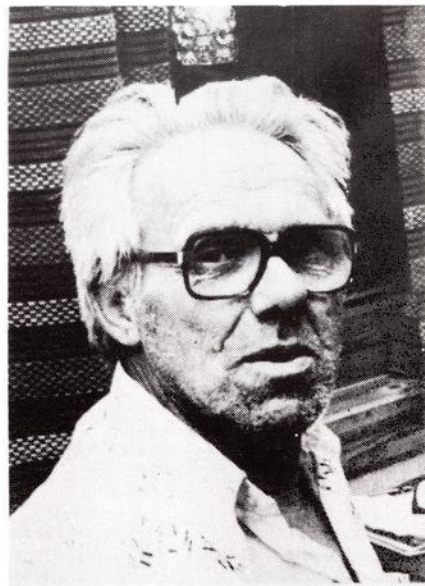

KNUT N. KNUDSEN

Knut N. Knudsen er født 25.11. 1927 ved Frolands Verk. Under krigen var han beskjeftiget med gårdsarbeid. Til Vennesla og Hunsfos kom han i 1948. Han arbeidet på limkjøkkenet ved PM 1, 2, i sliperiet og tilsist i cellulosefabrikken. Han har vært tillitsmann i PM 3, 4 og i cellulosefabrikken, skift 4. Knut måtte slutte på grunn av sykdom i 1978.

Det var i den siste jobben han fikk sitt sterkeste rotfeste. Her ble han kjent med alle jobbene. Hans egne ord er at Hunsfos var alle tiders arbeidsplass, og han kunne ikke rose forholdene og arbeidskameratene i cellulosen nok. Vi vet at han sterkt savner jobben og arbeidskameratene. Vi vet også at han like sterkt er savnet på arbeidsplassen.

Vi kjenner Knut som en ualminnelig aktiv mann, og det forundrer oss ikke at han har skaffet seg en ikke så lite krevende hobby som radioamatør. Kostbart utstyr har han kjøpt. Og ikke bare det, han har tatt sertifikat som ikke er så helt enkelt å klare. Vil noen kalle på ham — så kan vi betro at hans kalle-signal er LAIEAA.

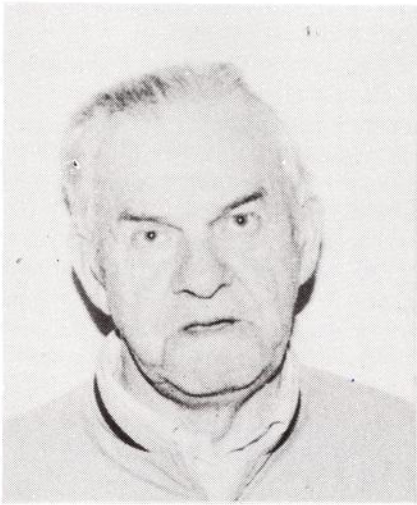
Denne del av Knuts virksomhet vil vi søke å komme tilbake til i et senere nummer. Så vil vi nevne at han også har en annen hobby: gården i Froland.

Knut er innehaver av Norges Vel's 30 årsmedalje.

Vi kaller på Knut og takker ham for den trivelige tiden vi har hatt sammen under arbeidstiden på Hunsfos.

Forts. neste side

RAGNVALD MJÅLAND

Tilfeldig traff vi på Ragnvald Mjåland i fabrikken. Han ble pensjonert i sept. -79 etter å ha vært på Hunsfos i 29 år. Nå bor han i Stavanger hvor hans kone har arbeide. Nå var han på besøk på kjære gamle tomter, og det var tydelig at han trivdes ved å hilse på sine gamle arbeidskamerater.

Vi kan trygt si at Ragnvald hadde en omflakkende tilværelse på Hunsfos. Her er det ingen krok og ingen arbeidsplass han ikke kjenner til. Et vanlig spørsmål til Ragnvald var: "Hvor arbeider du i år, Ragnvald?"

Han begynte på gården, var på skift i 10 år, var reserve for PM 3-4 i 6 år, 4 år som vaktmann på Moseidmoen. Han har arbeidet i fyrhuset, har vært utløser i sliperiet, i kalksteinen og i kokeriet. På slutten av arbeidstiden var han i "Back-gjengen" som han syntes var en grei og god gjeng. Men han likte seg også godt på de andre arbeidsplassene.

Ragnvald vokste opp på en gård i Gjøvdal i Åmli. Han gikk Birkeland Ungdomsskole, og var en tid på skole i Oslo. Under krigen var han på anlegg på Sørlandsbanen. Vinteren 1946/47 var han erstatningslærer på Helgøy i Troms. Han har vært medlem av styret for Hunsfos Arbeiderforening, og tillitsmann en tid for gårdsavdelingen og for "Back-gjengen".

Nå trives han bra i Stavanger. Litt langsomt er det når kona er på arbeid. Han liker å gå turer og å gå på biblioteket.

Vi håper at Ragnvald besøker oss igjen snart, og at han får en trivelig tid som pensjonist. Hans mange venner fra mange arbeidsplasser takker ham for godt samarbeide.

SIGURD OMDAL

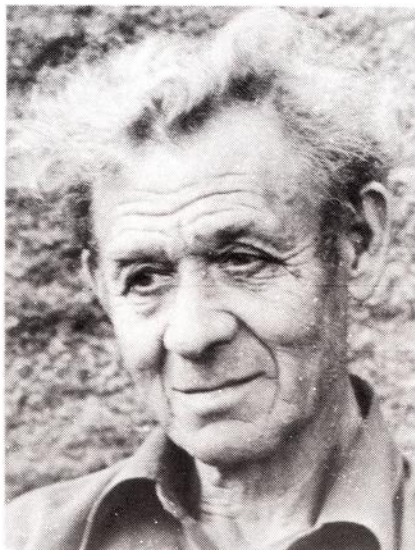
Sigurd Omdal er født 2. mai 1913. I vår gikk han av med pensjon etter 43 år på Hunsfos, avbrutt av en periode fra 1945 til -50 da han jobbet for Philip Olsen. Sigurd er født i det gamle huset i Bommen på Drivenes, men vokste opp på Saga på Kvarstein. Etter endt skolegang bar det rett ut i arbeidslivet. Det ble ved- og lastehogging og gårdsarbeid hos forskjellige bønder i distriktet. Så kom han inn på Hunsfos i 1937, først på tomte, så var han lenge på holl.sal 1-2, og siden ble det hollendersalen PM 5. Der ble han til han gikk av. Sigurd har alltid vært organisert. For sin lange tjeneste har han også mottatt Norges Vels medalje og gullklokka.

Det var en grei tid på Hunsfos, sier Sigurd. Særlig den første tiden. Etter hvert syntes han det ble for mye stress og mas. Og han frykter at det bare vil øke med tida. Han ser ikke så lyst på fremtidsutsiktene for industrien som arbeidsplass.

Teknologien vil erstatte arbeiderne, mener Sigurd, og frykter en økende arbeidsledighet som følge av dette. Sin egen fremtid ser han imidlertid lyst på. Der han bor, i Auravegen, har han en stor eiendom med stor hage og plen og frukttrær, så der er nok å stille med i den lyse årstid ialfall.

Han har ingen fritidsproblemer, og er frisk og rask, og tid blir det også til å fiske, som han liker svært godt. Han følger også godt med i idrett av forskjellig slag, særlig fotball, så man skjønner at Sigurd ikke har problemer med å fylle dagene sine.

Vi vil ønske ham alt godt for fremtiden, og takke for samarbeidet og kameratskapet her på Hunsfos.

ÅGE PEDERSEN

Åge Pedersen er født 23. september 1912, og er nå gått av etter oppnådd pensjonsalder.

Han er født i Åmot i Modum, men kom til Vennesla bare 8 år gammel, så han regner seg som ekte venneslagutt. Han måtte som alle gutter på den tida tidlig ut og gjøre nytte for seg. Det ble forskjellige jobber i slutten av 20-åra og begynnelsen av 30-åra. Det var vanskelig å få arbeid, man måtte stort sett ta det man kunne få. Blant annet ble det en del anleggsarbeid for Åge.

Etter hvert fikk han noen småjobber på Hunsfos, hvor også faren var ansatt, men det var bare for noen dager av gangen. Skikkelig fast jobb ble det ikke før i 1945.

Han har vært i holl.sal 1-2, og etter at PM 5 ble bygd har han vært på hollendersalen der.

Han gikk av 1. mai i år, og har 35 års tjeneste her. Dette har gitt ham klokke og Norges Vels medalje. Åge har også vært organisert hele tiden. Han var underkasserer i den tiden man hadde det.

Hunsfos har vært en grei arbeidsplass, synes Åge, og fremhever kameratskapet spesielt. De siste åra var ikke så gode som de første, rent miljømessig sett, synes han. Rasjonalisering, mas og stress preget de siste åra.

Ellers vil han gjerne ha sagt at han synes det er noe skjevt med pensjonsordningen. Etter det han erfarer får de mere i pensjon som går over på uføretrygd før oppnådd pensjonsalder, enn de som jobber til fylte 67 år. Det synes han er galt, og det må vi si oss enig i.

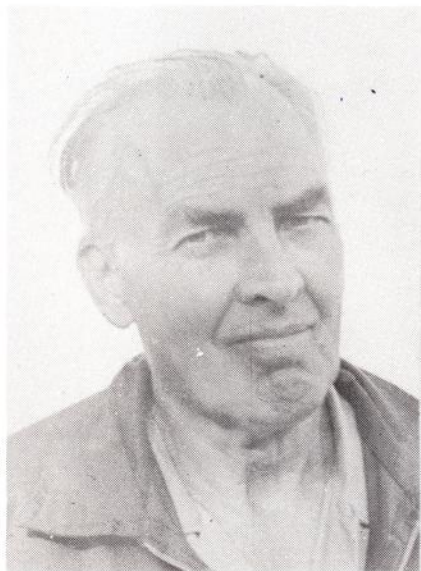
Dagene går ellers med i verkstedet i kjelleren, og på hytta som han har bygd selv. Jakt og fiske blir det også tid til. Rask og rørig er han, og vi takker ham for tida på Hunsfos, og ønsker lykke til i fremtiden.

Forts. neste side

AGNAR TOPLAND

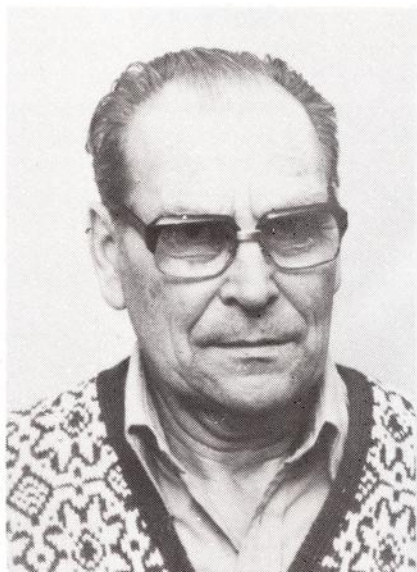
Agnar Topland har sluttet hos oss etter 28 års innsats. Etter et arbeidsuhell i 1974, hvor han falt ned fra en tømmerstabel, måtte han gå over på halv dag p.g.a. en ryggskade. Like før jul i 1978 måtte han imidlertid gi opp, og har siden fristet pensjonisttilværelsen.

Agnar ble født 21/10 1918 i Reddal. 2 år gammel flyttet de til Lillesand hvor han bodde i 4 år. I 1924 kom familien til Vennesla. Agnar hadde en del småjobber etter skolen, blant annet spikret han kasser på Grovane Sagbruk. Så kom han inn på Hunsfos i 1950. I 18 år jobbet han som tømmerfløter i elva. Det var en fin tid, syntes han. De var en fast og grei gjeng som jobbet godt sammen. Betalingen var også god. Etter hvert tok tømmerbilene over jobben deres i elva, og i 1968 ble Agnar flyttet over til Renseriet. Her ble han så til han måtte gå av.

Han ser med glede tilbake på tiden ved Hunsfos. 28 år ble det til sammen, og i alle disse åra har han vært tilsluttet fagforeningen. Hans fritid har vært benyttet som Hunsfosfolks flest, nemlig til fisking og turer i skog og mark. Det holder han på med ennå, skjønt helsa tillater det ikke alltid. Der er perioder hvor ryggsmertene er for store, men han er ved godt mot og har humøret i orden, så da går det også.

Vi vil takke Agnar Topland for det arbeid han har gjort ved bedriften, og ønsker ham mange gode år fremover.

KARL STÅHL

Karl Ståhl ble født 8.1. 1915 i Dalarne i Sverige. Foreldrene flyttet til Vennesla hvor Karl vokste opp. Den unge Karl hadde et sterkt ønske om å utdanne seg i et fag. Dengang var det ikke bare vanskelig å få arbeid, men det var ennå vanskeligere å få en jobb hvor en samtidig kunne få opplæring i et fag. Karl var henvist til en omflakkende tilværelse. Først bar det til sjøs, deretter til Vigeland Brug, hvor han var i 8 år. En tid var han maler, og en tid var han på veiarbeid.

Til Hunsfos kom han i 1947. Her var han først i rullepakkeriet og på salen (skjærebordet). I de senere år var han beskjeftiget med prøveskjæring.

For så vidt har han vært fornøyd med arbeidet på Hunsfos, men sin ungdoms drøm har han ikke fått oppfylt. I privatlivet har han imidlertid fått utfolde seg. I Filadelfia menighet var han felespiller, og fremdeles er han revisor. Han har hus og hage. En jobb han særlig synes om er å være "drosjesjåfør for kjerringa".

Vi ønsker Karl fortsatt lykke i denne jobben og med sine andre gjøremål. Samtidig takker vi for den tiden vi har hatt sammen på Hunsfos.

THOMAS UNDELAND

Thomas Undeland er født 6.2. 1914 og er oppvokst på Undeland gård på Evje.

Tidlig fikk han interesse for gårdsarbeid, og hans første jobb ble på gården til Vigeland Brug. Så arbeidet han i nikkelgruva på Evje, og senere var han på Ivelandsanlegget. En tid

jobbet han for Betongbygg og var bl.a. med å anlegge PM 5.

Fast stilling fikk han på Hunsfos i 1949. Først arbeidet han på gården, senere i diskullavdelingen og i transporten. I forhold til nikkelgruven synes han at Hunsfos har vært en god arbeidsplass.

Thomas kan se tilbake på en variert og rik virksomhet i arbeidslivet. Nå dyrker han sine mange hobbyer: gården på Undeland, fiske og elgjakt som han har drevet i mange år sammen med 7 grunneiere.

Vi takker Thomas for mange gode år sammen på Hunsfos. Vi gleder oss over at han har fått det så trivelig i sin nye tilværelse som pensjonist.

LEIF WENNERBERG

Det ble 45 år for Leif Wennerberg på Hunsfos. En lang arbeidsøkt ved samme bedrift, der han fikk stadig mer krevende og stressende oppgaver. Til tross for det var formen på topp til siste dag, selv om han av og til var noe plaget av magesår og dårlig rygg.

Leif ble ansatt på Hunsfos som 14-åring i 1930 på taubanen.

I 1937 kom han til PM 2 som viregutt og avanserte til maskinfører.

Fra 1960 var han formann, og var i denne stilling, med et par års avbrudd som ass. for salsmester, til i 1975 da han ble ansatt som driftsass. i PM I-II. De siste år hadde han produksjonsansvaret i avdelingen.

Leif har løst alle de oppgaver som har vært pålagt ham på en mesterlig måte.

Det har vært en glede å være

Forts. neste side

HUNSFOSPOSTENS FAMILIE

Igjen har vi foretatt trekning og loddet falt på Olav Hamre, Hollenderiet PM 1.

Olav ble gift med Anne Lise Halland i 1954. De har to barn som har forlatt redet: Arild (26) som bor i Kristiansand, og Torild som bor i Montjøn. og er gift med Magne Rosfjord – PM 5.

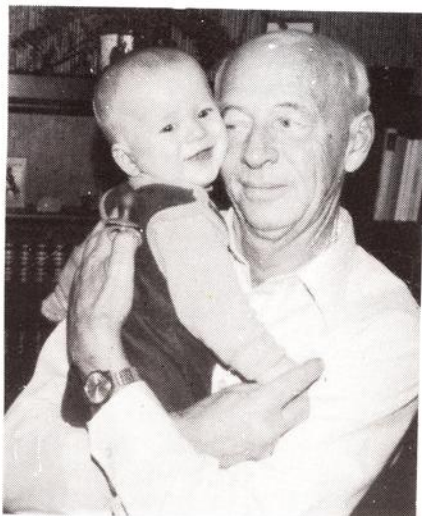
Vi traff foreldre, barn, barnebarn og svigersønn en solskinnsdag under ferietiden i Olavs og Anne Lises idylliske hage i Per Gynts vei 11. Der la vi straks merke til at humøret var i orden – det strålte fra store og små. Olav presiserte at familien holdt godt sammen. De levde en nokså anonym tilværelse, og det ville de gjerne fortsette med. At familien likevel gikk med på å la seg presentere i Hunsfosposten setter vi stor pris på. Bladet er et organ for og av oss selv, og vi ønsker at flest mulig skal føle seg frie overfor bladet.

Ved denne presentasjon skal den ansattes ektefelle være hovedpersonen, og vi ber først Anne Lise fortelle litt om seg selv. Hun påstår at det er svært lite å fortelle. Etter en del påtrykk fikk vi lurt frem en hel del som vi synes i høy grad er verd en omtale.

Familien koser seg. Fra venstre: Arild, Magne, Torild, Anne Lise, Olav

Forts. neste side

To blad Leifer

vidne til den glød og interesse han har lagt i arbeidet.

Det er litt av en utvikling han har vært med på under sin lange tjeneste ved fabrikken. Da han begynte var det PM I og II som var papirmaskinene. Cell.fabrikken hadde 2 stk. kokekjeler, ikke blekeri, men to optaksmaskiner for cellulose og tremasse.

Fabrikken idag ser unektelig noe annerledes ut.

Trivelig var det likevel dengang. Noe som kjennetegnet de fleste eldre medarbeidere – var godt humør og gode replikker. Det var også Leifs særmerke. Selv om problemene hopet seg opp slik at humøret hos oss andre kunne være nokså labert, hadde Leif som regel en god historie, eller en

treffende replikk som igjen satte fart og humør i oss.

Det er disse gode egenskaper vi husker, og derfor savner vi ham sårt, vi som i mange år fikk gleden av å arbeide sammen med ham.

Vi tror neppe Leif vil kjede seg i sin pensjonisttilværelse, selv om han er sluttet å jakte. Han har nok å være opptatt med. Hytte på Hovden som nå sikkert vil bli flittig benyttet. Han har båt, så fisk blir neppe noen mangelvare der i huset nå. Dessuten er han hobby-snekker, og med hus og hage i tillegg vil han ha nok å henge fingrene i fremover.

Vi ønsker at mange gode år må bli Leif og hans kone til del.

Bård Joreid

HUNSFOSPOSTENS FAMILIE

Anne Lise

Bestemor Anne Lise tror vi må være en kvinne med masse overskudd. Alle-rede som 14-åring tjenestegjorde hun som hushjelp. I 1950-51 arbeidet hun på Salen, og i de siste 11 år har hun vært togvertinne ansatt av Narvesen. Reisen går som oftest mellom Kristi-ansand og Oslo, gjerne 4 ganger pr. uke. På denne strekningen er hun tillitskvinne for restaurantpersonalet i togene og på stasjonene. Til tross for dette sterke engasjement trives hun i arbeidet og føler seg aldri stresset. Hun er takknemlig for den gode støtten hun har i sin mann, sine barn og sviger-sønn. Det var tydelig at alle satte Anne Lise meget høyt, svigersønnen også – så trivelig kan det være!

Anne Lise er aldeles ekte vennføl, er datter av veteranen Einar Halland (72) som arbeidet i transporten i mange år. Han er innehaver av Kong-ens fortjenstmedalje.

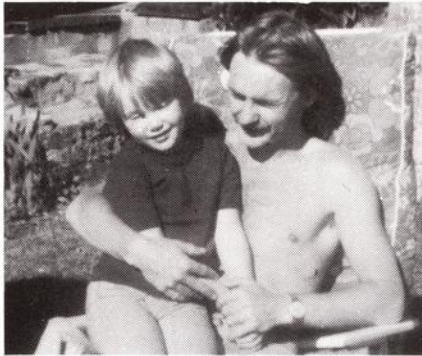

Olav

Bestefar Olav kom til Kristiansand fra Lund kommune i Rogaland i 1949. I 11 år var han skomaker i sivil tjeneste på Gimlemoen. Bare en dag etter at han sluttet som skomaker begynte han

på Hunsfos. Nesten med en gang startet han forarbeidet på egen tomt i Per Gynts vei 11 og i 1961 ble huset bygd.

Olav har forlatt sin lest, og er blitt belest. Hans største lidenskap er nemlig lesing. Dernest er han en trofast fotballspiller – fra tribunen. Et annet trekk som vi vil nevne er at han på ingen måte er noen umulig familiefar. Tvert om – av begeistrede uttalelser fremgikk at han var både hjelpsom og omtensksom på alle måter så vel for store som for små.

Arild med datter Mailis

Arild (26) har tidligere arbeidet i Back-gjengen og i pakkeriet. En tid har han arbeidet i Nordsjøen på forskjellige plattformer, blant annet Alexander Kielland. En tid var han tillitsmann. Nå har han deltidsjobb i Samvirke, og studerer til 1. avdeling jus ved ADH.

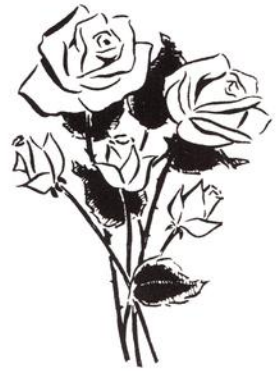

Torild og Annette

Torild (25) er husmor og togver-tinne på deltid. Vi må undre oss over at hun kan klare å fylle to så krevende oppgaver. Mannen og faren arbeider på skift, og moren er "bortreist" 4 ganger i uken. Men hun sier at det går greit, alle i familien hjelper hverandre og de er aldri i beit for å klare husarbeidet og passet av hennes to barn Annette og Rita.

Sannelig har vi aktelse for det fine samarbeidet og det fine samliv som denne hyggelige familie har. Vi takker hver især for vennligheten i forbindelse med besøket.

T. K.

Hunsfosposten vil heretter begrense omtalen av 60-åringer til ren opplisting. Våre ønsker for jublantene er like gode som før.

60 ÅR

Knut Tveit, Lageret 13.8

Georg Vignes P.M.5 14.9

Jørgen Halvorsen, Diskrull/IBM 27.9

Magne Bakken, Diskrull/IBM 28.9

Gunnar Honnemyr, Renseriet 21.10

Thoralf Lindtveit, Blekeriet 12.11

Aslak Botn, Skjæremaskinavd. 20.11

VI GRATULERER

SMÅ SMIL

– Og så var det henne som ved den store stabelavløpning skulle gi skipet navn. Alt var lagt til rette på beste måte, det vil si etter skikk og bruk ved den slags anledninger.

Hun sto allerede med champagne-flasken i hånden og skulle nettopp til å kaste, da hun – i siste øyeblikk og med tvil i sine vakre blå øyne – vender seg til verftets sjef og sier:

– Åh, herr direktør, jeg må vite hvor hardt jeg skal treffe for å få skipet til å løpe i vannet!

To paraplyer var ute og spaserte. Da møtte de en spaserstokk.

– Hva er det for en? sa den ene paraplyen.

– Det må visst være det de kaller nudist, sa den andre.

EN TALLRIK FAMILIE I VENNESLA SOM STAMMER FRA SPYDEBERG

GUNHILD-PRISEN TIL TRYGVE AMUNDSEN FOR OPPLYSNINGER OM FAMILIEN OLSEN

At industrien søker å skaffe erfaring fra andre, er ikke av ny dato. Ved århundreskiftet søkte Hunsfos Fabrikker blant annet hjelp fra Bentse Brug, Kristiania, som var den første papirfabrikk i Norge. Således hadde det seg at Hagbart Olsen og svogeren Amund Olsen ble utlånt til Hunsfos som instruktør. Deres familier likte seg godt og slo seg ned her. Det ble stamfedre til en stor flokk Olsener i Vennesla hvorav en god del har hatt og har tilknytning til Hunsfos Fabrikker. Vi minner bare om at Hunsfosposten siste år har omtalt ikke mindre enn tre veteraner som har trukket seg tilbake — Karl, Einar og Sverre — alle sønner av Hagbart Olsen. En av flokken — sønn av Einar — sitter i Bedriftsforsamlingen og lyder navnet Thor.

Historien begynte i Spydeberg hvor Hans Olsen og frue fikk 5 barn. To av barna ble driftsoperatører på Bentse Brug. Det var Magnus og Hagbart. Søsteren Emma ble gift med Amund Olsen som var driftsoperatør ved samme bedrift.

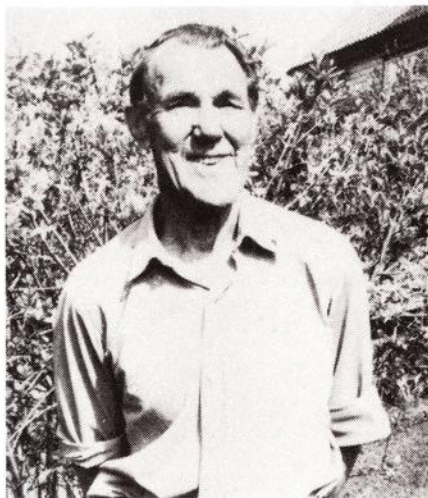
Bentse Brug hadde opprinnelig en papirmaskin med bredde 1,60 meter, men fikk 2 maskiner til mens de to brødre og svogeren var på bruket. En visste ikke av cellulose den første tiden. Det var filler som ble sortert og malt og brukt som forsterker, og halm til å fylle opp med. Halmen ble skåret til hakkels og deretter kokt i sodalut. Den massen som skulle brukes i finere papir, ble bleket med klorkalk. Senere begynte det å komme noe tremasse og deretter noe cellulose.

Magnus tok uten videre navnet Hansen (han var jo sønn av Hans). Navnet Olsen var så alminnelig at det stadig førte til forvekslinger. Han arbeidet på Bentse Brug fra 1879 til 1889 før han slo seg ned på Løvstad i Geithus og ble maskinfører på den nye Skotselv cellulosefabrikk. Her var han i hele 22 år før han kom til Katfos Fabrikker, først som maskinfører — senere som skiftformann.

I alt arbeidet han i papirindustrien i 60 år og han ble over 93 år gammel. Av spesiell interesse for oss er at hans datter Dagmar ble gift med Karl Pedersen som var maskinfører på Katfos. Ekteparet kom senere til Hunsfos hvor Karl kjørte celluloseopptakningsmaskinen i mange år. Deres datter

Hagbart Olsen

Trygve Amundsen

Astri ble gift med Ingvar Larsen som vi omtalte i mars, og som er den første som fikk Gunhild-prisen! (Forøvrig var det Ingvar som satte oss på ideen til denne artikkel). Som rimelig er besøkte Magnus familien i Vennesla. Det fortelles at han satte spesiell pris på å hilse på sin tidligere sjef, direktør Knobel, som hadde vært fabrikkbestyrer på Katfos og på Skotselven.

Hagbart og frue kom til Hunsfos 20. februar 1899. Vi har tidligere omtalt ekteparet i forbindelse med veteranene, Einar og Karl Olsen. Her skal vi bare nevne at de fikk 14 barn hvorav en døde tidlig. De andre er gift og har bosatt seg i Vennesla.

Emma ble som nevnt ovenfor gift med Amund Olsen. Amund var sønn av Ole Vestby og kom fra Søndre Odalen. Han var først maskinfører ved Bøhnsdalens Mills Ltd., Eidsvoll før han kom til Bentse Brug som maskinfører. Til Hunsfos kom ekteparet i 1903. De hadde 9 barn hvorav flere har slått seg ned i Vennesla. Emma døde i 1963 som den eldste i Vennesla, 95 år gammel. Hun var da bestemor til 21, oldemor til 42 og tippoldemor til 8. Vi velger å nevne to av sønnene — Sigurd og Trygve Amundsen (de hadde tatt seg nytt etternavn — det kunne gjøres uten videre, tidligere). Sigurd lever ikke lenger — han var snekker på Hunsfos. Trygve var fyrbøter på Hunsfos inntil Norsk Wallboard kom i gang. Da fikk han arbeid der, også som fyrbøter.

Uttrykket "forbaskete østlendinger" kan neppe være brukt om familien Olsen. De har glidd naturlig inn i miljøet i Vennesla. At de har falt vel tilrette fremgår av det faktum at de er blitt meget tallrike etterhvert, og de fleste har slått seg ned i bygda. Vi kjenner en god del av familien og kan understreke at det er meget trivelige personligheter og med mye cellulose og papir i blodet. Er de noen som kan fortelle oss hvor mange etterkommere det er i Vennesla etter de tre søsken fra Spydeberg?

Trygve Amundsen har gitt oss gamle bilder fra Vennesla og opplysninger om familien Olsen. For dette tildeler vi ham Hunsfospostens Gunhildpris — 1/2 kg konfekt. Takk for hyggelige samtaler, Trygve!

Trygve Kittelsen

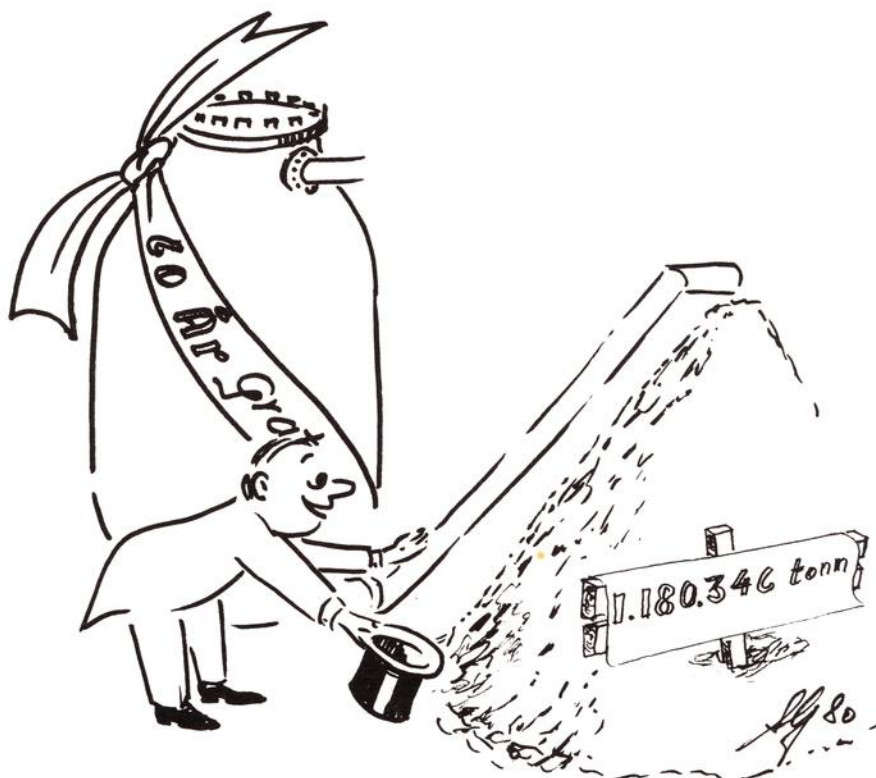
CELLULOSEFABRIKKEN 60 ÅR

Den nåværende cellulosefabrikk er ikke den første i Hunsfos' historie. I 1886 ble bygget en fabrikk med kapasitet 900 tonn årlig. Denne hadde en liggende koker. Betjeningen måtte inn i den varme kokeren under flisfyllingen for å spre flisen ut i endene – en lite misunnelsesverdig jobb. Fabrikken brant i 1895 etter totalt å ha produsert 8100 tonn.

Først i 1920 fikk vi vår nåværende cellulosefabrikk med kapasitet 10.000 tonn årlig. Diagrammet viser produksjonsutviklingen frem til 1979. Totalt er i denne tiden produsert 1.180.346 tonn regnet som ublekt 90% masse. Dette tilsvarer omtrent det dobbelte av Norges produksjon i 1979 av papir, cellulose, silkecellulose og halvkjemisk masse. En del fiber er dette. Når vi antyder at 1 kg cellulose består av noe sånt som 800000000 fiber, så kan enhver regne seg til hvor mange fiber det er produsert.

Vi kan saktens lage store tall. I virkeligheten har vår cellulosefabrikk relativt liten kapasitet. Men den er uhyre verdifull, for den er avtager av alt tilgjengelig virke fra distriktene omkring, og hele produksjonen blir brukt til egen papirfremstilling. Så cellulosefabrikken har vel fortjent en hederlig omtale i forbindelse med 60-årsdagen.

Til tross for jubilantens beskjedne størrelse, har den mange meritter å vise tilbake til. Den var først ute her i landet med å benytte kontinuerlig kamyrblekeri. Det var i 1948. Noe senere var den først ute med å benytte såkalt "Schibbyesering" – en spesiell metode for å fjerne harpiksrike fibre. I 1960 ble dette system erstattet med Vallvikfiltere samtidig som det ble innført små cycloner ("Radiocloner") som var effektive til å fjerne små partikler. Av stor betydning var det at bedriften i 1960 gikk over til å benytte Magnesiumbisulfatprosessen som den første bedrift utenom en bedrift i U.S. A. Dette muliggjorde at Hunsfos nå foruten gran kunne benytte furu og løv. Det ble oppnådd vesentlig forbedrede masseegenskaper. Overgangen førte til at bedriften tidlig betynte å arbeide med spørsmålet om gjenvinning av kjemikalier og av varme, og ble den første sulfitfabrikk her i landet til å bygge lutgjenningsanlegg. Dette anlegg må vi ha lov til å kalle bedriftens flaggskip. Til sist minner vi om at det nå innkjøres et oksygenblekeri etter en ny metode. Som kjent ble byggingen sterkt forsinket av mange årsaker.

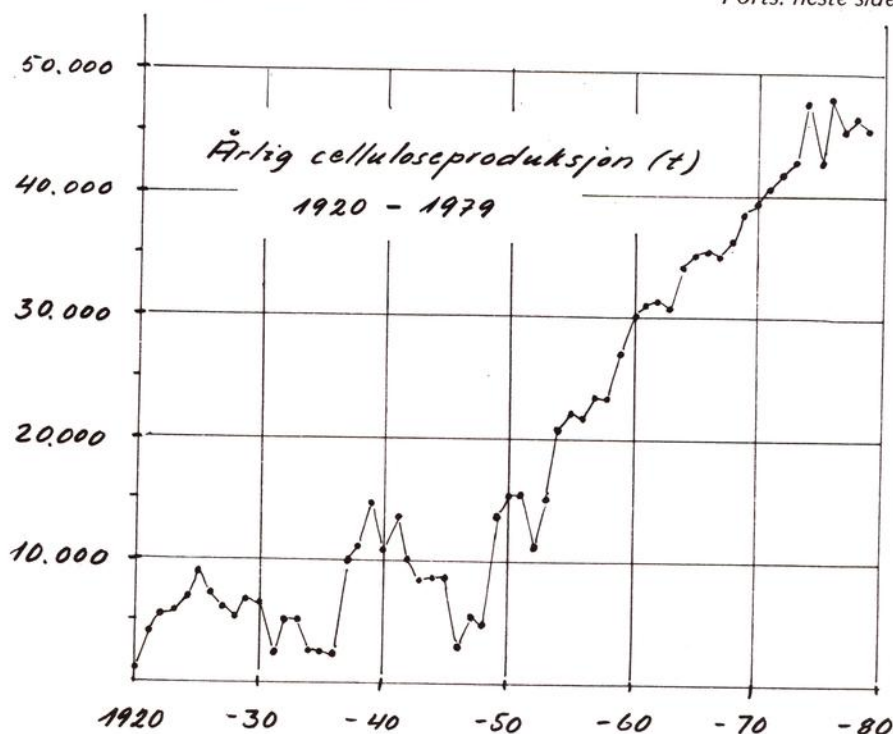
Allikevel er vi antakelig den første cellulosefabrikk som benytter metoden.

Vi innskrenker oss til denne summariske oversikt over jubilantens prestasjoner, og vi ønsker og håper på en fortsatt god utvikling av denne overordentlig viktige del av vår bedrift.

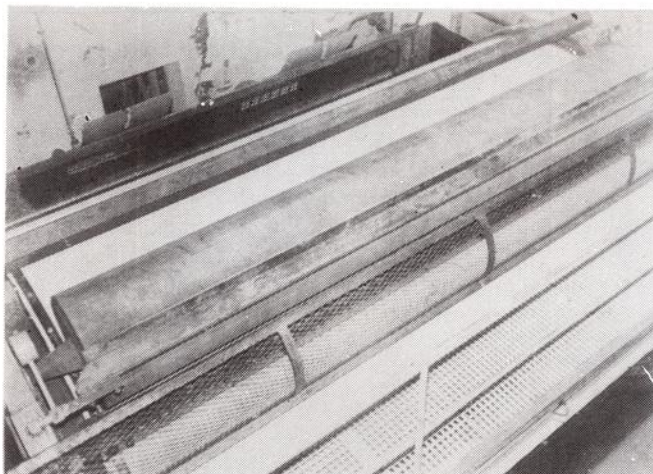
Samtidig minnes vi alle veteranene som har arbeidet i cellulosefabrikken. Særlig i avdelingens første tid hadde

disse et slit uten like. Det er en lang historie om sterk syrelukt i den tiden vi benyttet sursulfitmetoden, om korrosjoner og lekkasjer, om vanskelige reparasjoner f.eks. av kokemuringer i sterk hete, om produksjonssvikt, om urenheter i massen og om selve styggen selv: den kullsvarte beken. Ikke til forkleinelse for noen vil vi nevne 3 navn som særlig har satt preg på av-

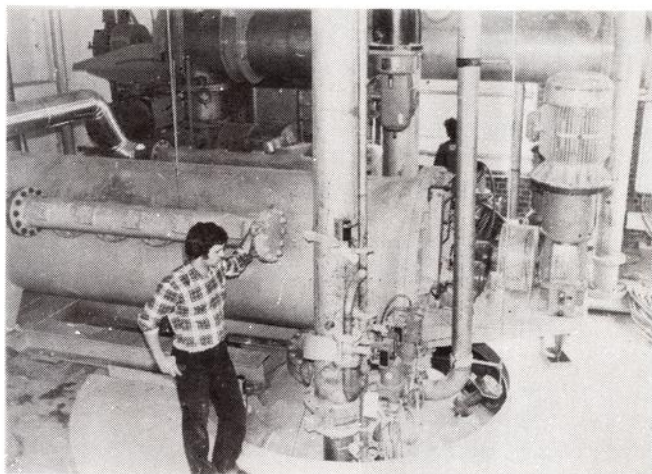
Forts. neste side

NYTT AV DAGEN

Sieber før O₂-reaktor (sett ovenfra) hvor massen konsentreres til ca. 23 % tørrstoff.

Dampmikserne på toppen av O₂-reaktor hvor massen oppvarmes før O₂-blekingen.

delingen og som i en lang rekke år tjente bedriften ved fremragende arbeide. Det er Ole Mangseth (†), gamle cellulosemester Høland (†), og sønnen cellulosemester Gunnar Høland.

Ole Mangseth kom til Hunsfos i 1917, 29 år gammel, fra Krogstad Cellulose. Hans bror var blylodder ved nyanlegget, og Ole var med broren helt til alt var ferdig. Broren reiste etter en tid, mens Ole ble førstekoker da cellulosefabrikken kjørte igang. Senere ble Ole tilknyttet cellulosefabrikken som reparatør og blylodder, en stilling han hadde helt til pensjonsalderen. I den første tiden fantes ikke syrefast materiale. Alle ledninger, kjølere m. v. var av bly. Ole måtte ta mangan seig tørn i sterk lukt, og han slet med de tunge blyrørene på ryggen opp trappene til toppen av kokeriet. Det tok hardt på ryggen, men han gav seg aldri, og humøret var alltid på topp. Hans faglige dyktighet gikk det ry om. Skøyer var han også. Noen ganger lot han oss prøve å lodde sammen to blydeler. Det resulterte alltid med at blyet rant vekk – til stor munterhet for de som så på.

Gamle Høland kom til Hunsfos i slutten av 1921 fra Embretsfoss Fabrikker, Modum. Han avløste cellulosemester Erik Ludvik Hägg som var ved cellulosefabrikken under starten, men som dro til Union Bruk i Skien etter et års tid. I 1890-årene var Høland på Hafslund Cellulosefabrik, Norges første sulfittfabrikk. Høland bragte mye erfaring med seg som kom Hunsfos til nytte i årene fremover.

I likhet med sin sønn Gunnar var Høland et trofast arbeidsjern og var meget avholdt og respektert som arbeidsleder. Han ble pensjonert i 1943 og døde bare en måned etter at han sluttet.

Gunnar Høland ble pensjonist 1. juli -78 og bor nå sammen med sin kone Ethel på Tinnheia. Et "friskt"

pust får han av og til fra sine venner på Hunsfos – gjennom luften – så han ikke rent skal glemme sine ofte sure jobber på Hunsfos. (Pustene er forhåpentlig svake nå etterat vi har startet brenning av luktstoffene.)

Gunnar begynte på laboratoriet da han var ferdig med Horten Tekniske Skole i august 1931. Virksomheten her var dengang beskjeden. Foruten Gunnar jobbet bare Trygve Pettersen (far til "Goggen") og Tøste på labben.

Så hadde Gunnar en tid på Papirindustriens Forskningsinstitutt. Under krigen jobbet han i de forskjellige avdelinger i cellulosefabrikken og ble cellulosemester i 1947, en stilling han hadde helt til han gikk av som pensjonist.

Vi slutter med å hilse Gunnar fra hans mange venner på Hunsfos og ønsker at han fortsatt får en trivelig tid som pensjonist sammen med sin familie og venner. Som de fleste kjenner til, har han i de senere år hatt vanskeligheter med synet. Men iherdig som han er kan han fortsette med endel av sine hobbyer bl.a. gå på turer, og fiske.

T. Kittelsen

KUNDEBESØK

Den 9. juni hadde vi igjen fornøynelsen av å få besøk fra vår største posepapkjøper:

Bibby & Baron Ltd., England.

Denne gang kom den nye innkjøps-sjef Colin Johnson sammen med sin nærmeste medarbeider Norman Sykes. De ble behørig eskortert av representanter fra Frank Crossley & Son, Ltd., – våre agenter for sulfittpapir i England – Ian Tunstall og Ian Pearson.

Fra venstre: Ian Tunstall, Colin Johnson, Birger Fjeldstad, Ian Pearson og Norman Sykes.

VÅRT OSLOKONTOR

Oslokontoret ja — kanskje lite kjent på Hunsfos — mulig vi ikke har vært så flinke til å markedsføre oss selv internt. Men vi oppfatter oss selv som medlemmer av den store Hunsfos-familien.

Vi er ikke mange, normalt 9 i tallet, men vi har en viktig funksjon i salget på innlandet, og det har røtter langt tilbake i tiden . . .

Helt fra selskapets start var all administrasjon og salg ledet fra Oslo — helt til 1929 da disponent Chr. Vig flyttet til Kristiansand og ble vår første adm. direktør. Da var hele den forretningsmessige virksomhet overført til Hunsfos.

Men i 1938 ble det opprettet nytt salgskontor i Oslo, med min far, direktør Arvid Andersen som sjef. Tolv år senere ble denne stilling omgjort til hovedagentur for innlandet, mens salgssapparatet forøvrig ble tilbakeført til Hunsfos.

Da far gikk av med pensjon i 1965, ble agenturet omgjort til avdelingskontor med fortsatt oppgave å selge på det norske marked. Dengang var jeg alene om oppgaven, med en kontordame på deltid som medarbeider. Fra et totalsalg dengang på vel 8.000 tonn, er salget idag øket til nesten det dobbelte, men nu er vi ialt 9 personer, som sagt: 5 i salg, 2 kontordamer, 2 for lager og transport. Vi holder til på Lysaker under samme tak som lageret for Oslo.

Når papiret er produsert på Hunsfos er det vår oppgave å prøve å selge disse varene — et så stort kvantum som mulig — selvsagt.

I Oslo ligger hovedtyngden av det norske marked. Trekker vi en sirkel med sentrum i Oslo i radius ca. 15 mil, ligger 2/3-parter av landsforbruket innenfor sirkelen. I dette marked er vi fabrikkens forlengede arm, her foregår handelen og vi holder nær kontakt med kundene for å øke salget og gi service.

Vi kommer inn i bildet når papiret er produsert, ja, enda tidligere. Den enkelte ordre er på forhånd meldt til fabrikk og satt inn på programmet for avtalt leveringstid, og vi må følge opp når det nærmer seg leveringstid, så kundene får papiret i rett tid. Forsinkelser forplanter seg til trykkerienes produksjon og levering av det ferdige produkt, enten dette er et tidsskrift, brosjyre eller en bok. Vår bil på Lysaker hjelper til med utkjøring av papi-

Første rekke fra venstre: Signe Kjebekk, Bjørg Dahl. Annen rekke fra venstre: Arne Bekeng, Arvid Kristensen, Arne Flåtestad, Arvid Seel. 2 mann var ikke tilstede da bildet ble tatt i august.

ret til Oslo-kundene, når trailerne ankommer med sine store samlevogner som losses her.

Men — først skal vi jo ha skaffet ordrene da. Hjemmemarkedet er det største enkeltmarked. Det er viktig å være godt inne der fordi det er vårt nærmeste marked, og et stabilt marked. Tidene skifter og snart er det kjøpers marked, snart selgerens. Med en riktig salgspolitik overfor dem, klarer vi å beholde våre kunder uansett tidene. Men det krever spesielle kunnskaper om den enkelte kunde og hans behov, og måten og tidspunktet varene skal leveres på. Hver enkelt kunde må behandles på sin spesielle måte, man må være litt av en menneskekjenner også.

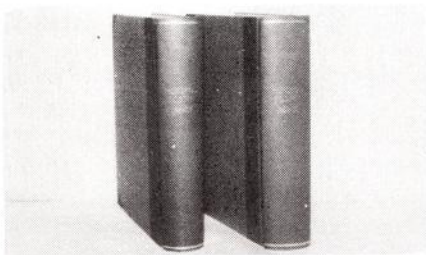
Det hender jo at kundene ikke er fornøyde med papiret. Da må vi rykke ut straks og forsøke å finne en løsning som han kan akseptere: Raskt og greitt oppgjør for en berettiget reklamasjon er vårt mål. Og vi har mange fornøyde kunder som trofast holder seg til Hunsfos-produktene, til tross for at de kan få samme vare fra andre, norske eller utenlandske fabrikker. Konkurransen er stor og vi kan ikke konkurrere på pris, bare på jevn kvalitet og service. Da gjelder det at vi som fabrikk representerer — i all vår kontakt med kundene — opptrer slik at de har tillit til oss og det navnet Hunsfos står for.

Vi må også sørge for at de ønsker kundene fremsetter blir bragt videre til fabrikkens avdelinger, f.eks. angående tilpasning av papirets egenskaper, nye varianter og ikke minst det tilfelle at hele markedet er ute etter en helt ny type. Da er vi inne i produktutvikling og her samarbeider vi med flere avdelinger på Hunsfos når det gjelder å skape et nytt produkt. Her har vi eksempler som merkevarene Opaque, Plan Offset, Crest Bok m.v. Når det nye papir er ferdig utprøvd i våre maskiner skal det prøvekjøres hos kundene, og når det er ferdig testet der, blir det lansert og markedsført med informasjons-sirkulærer og annonsekampanjer og besøk hos kundene.

Men varene er ikke solgt før de er betalt. Denne viktige oppgaven, å få inn pengene, må vi også gjennomføre, og det på en slik måte at vi både får kunden til å betale straks, og beholder ham som kunde i fremtiden.

Dette skulle være de viktigste gjøremål for Oslokontorets stab. Det er mange forskjelligartede gjøremål, som dere skjønner, og det er ikke alltid noen lett oppgave å være i ytterste linje på et sterkt konkurranseutsatt marked. Men vi kan vel være enige om at så lenge det produseres papir på Vennesla, vil det være behov for et Oslo-kontor.

Arvid Seel

Hunfosposten for 30 år siden

I september var det redaktørskifte idet Baard Joreid takket av og Håkon Grøntoft ble ny redaktør. Fortsatt skulle bladet komme ut hver måned til samme pris, 25 øre pr. nr. Bedriften betalte alle omkostninger og inntektene av bladet gikk til Bedriftsidrettslaget. På denne tiden hadde bladet en serie: "Den gamle garde". Hvorfra vi velger å klippe deler av et intervju med:

Anton Sakkariassen, som kom fra Høvåg og var knyttet til Hunfos i 37 år. Først var han med å bygge ut Sortersalen, og begynte så i Fyrhuset. Vig var bestyrer, Kvale var papirmester og ing. Jakobsen materialforvalter. Senere begynte han på gården under sersjant Bjerløv. Derpå var han "kligubbe" med dagsakkord kr. 3,40 for vokter i 30 år. Det var ingen valedam dengang, men en nåledam til å regulere vannføringen med. Videre var han vaktmann i 17 år. To mann delte vekten, og måtte gå hver søndag til samme betaling som ellers. Men i julehøgtiden fikk de kr. 5,- ekstra. Anton var flink med hendene sine, blant annet laget han siktedunker og vaskebaljer for folk. Sine siste år tilbragte han i Høvåg. Han var en særegen personlighet som det alltid var hyggelig å prate med. Han ble begravet på Vennesla Kirkegård i okt. -57.

Av Antons 10 barn har 9 vært ansatt på Hunfos i lengre eller kortere tid. Av 6 gjenlevende barn nevner vi:

Robert (far til Edgar på Laboratoriet, Magne, PM6 og siv.ing. Reidar som har vært ansatt på laboratoriet) har i en årrekke arbeidet i Renseriet, men er nå i Sliperiet.

Magga var gift med Karl Kruse (†). Sønnen Willy arbeider i Kraftstasjon.

Finn — sønnen Egil arbeider ved PM 1.

Erling — dattersønnen Andreas Åmdal arbeider på Elektrikerverkstedet. Erling vil vi komme tilbake til i et senere nummer av HP.

HISTORIE

Elias Omdal hadde et omfattende referat fra Landskonferansen for bedriftsidrett 1950 på Klekken Turisthotell. Her skal vi bare ta med at ikke mindre enn tre leger uttalte på møtet at mosjonsgymnastikk absolutt burde innføres i arbeidet. Da ville arbeidet gå lettere og en ville forebygge ulykker. Elias avsluttet med å henstille til ledelsen om å innføre mosjonspartier på arbeidsplassene. (Dette er en aktuell henstilling fremdeles!)

Hunfosposten for 25 år siden

— Direktør Knobel meddelte at bedriften har søkt om å få bygge en ny Yankeemaskin (PM 6). Videre gav han et referat fra Papirindustriens Tekniske Forenings besøk på Hunfos hvor særlig PM 5 og det nye renseriet var gjenstand for stor oppmerksomhet.

— Produksjonsutvalget fortsatte sin virksomhet med overingeniør Knobel som formann. Det ble besluttet å ta opp virksomheten med en "såkalt forslagskasse". Retningslinjene for denne virksomhet som var utarbeidet av Landsrådet for produksjonsutvalg, ble gjengitt i sin helhet. (Kassen eksisterer ennå — husk det!)

— Karl Viktor Beurling fylte 5. juli 75 år. Han var sønn av Carl Beurling som kom fra Sverige i 1887 og var formann i mange år på Hunfos, og han var bror av Hassel, Gustav og Svend.

Til tross for sine 75 år arbeidet Karl Viktor fremdeles i kollergangen PM 1, og var ved utmerket helse. Broren Gustav fikk Kongens Fortjenstmedalje i juli og dermed hadde tre av brødrene denne utmerkelse. Sammenlagt hadde de da en arbeidstid på Hunfos på 154 år. Svend som egentlig var sjømann hadde på samme tid 15 års tjenestetid på Hunfos. Når man regnet med hele familien Beurling, far, 4 sønner og to sønnesønner, så hadde disse sammenlagt vært på Hunfos i 234 år. (Red. anmoder her-

ved Arnold Beurling PM 3 å regne ut hvor mange år familien nå har sammenlagt — frist for svar 20. februar!)

— 28. juli var det rene 17. maisteming på Hunfos. Bedriften hadde den ære å ha besøk av Kronprins Olav. Hunfosposten hadde selvsagt et utførlig referat med fotos.

— Årets fotball-lag besto av Bjarne Omdal, Arnfin Johansen, Bjarne Grundetjern, Elias Omdal, Asbjørn Oksum, Georg Nygaard, Georg Gundersen, Henry Larsen, Torkild Øydna, Otto Hagman og Oddvar Robstad. (Red. foreslår at vårt Old-boys-lag utfordrer flest mulig av "gubbene" ovenfor til en vennskapskamp, hva sier du til det Thorleif Hodnemyr?)

— Hunfos Fabrikkers nye varemerke (det samme som vi har idag) var blitt registrert under Reg. nr. 45291, og var således vernet.

— Det hadde vært rekordbesøk på Hunfosheimen denne sommer. Det var anskaffet uværsskur for barna for å nevne en av nyanskaffelsene.

TANKEKORN

"Bare når man erkjenner at man har nok, kan man lære å ikke strebe etter større rikdom og høyere makt og rang, den endeløse kamp som bare ender med ulykke".

Laotse' (kinesisk filosof)

"I følge datamaskinen er blodtrykket Deres en liten tanke høyt, men det skulle ikke innvirke på Deres graviditet".

(—"Sunday Telegraph")

Det klinger som hån å kreve noe så fjernt som at vi skal vende tilbake til en ettertanke over livets mening, all den stund folkenes pasjoner og dårskaper har nådd til et slikt omfang og en slik styrke, fattigdommen og arbeidsløsheten rår, makten overalt i verden farer ille med de maktesløse, og menneskeheten på alle vis er gått av gjengene. Men bare gjennom ettertanken vokser de krefter som makter noe mot all denne ødeleggelsen og all denne elendigheten.

Albert Schweitzer i 1923

STOPP! Tenk deg om!

Sikkerhet og trygghet skaper et godt miljø.
Hva kan vi - du og jeg bidra med for å fremme vernetanken og høyne trivselen på arbeidsplassen?

Bærer du på en livsfarlig bombe?

Denne gang har jeg sakset en artikkel fra tidsskriftet "Vern og Velferd". Det faktum at en tilsynelatende uskyldig sigarett-tenner av typen engangslighter kan være en livsfarlig bombe, synes jeg flest mulig må få kjennskap til, og her er artikkelen uforkortet:

I Amerika er det oppstått en diskusjon om bruken av engangslightere som er fylt med butan. Det er solgt millioner av dem over hele verden, de selges også i Norge.

I mars i år rapporterte The Counsellor, som er Construction Safety Association's organ, om to ulykker med slike engangslightere.

En sveiser ble drept og en annen ble sterkt skadet da deres engangslightere eksploderte mens de var i arbeid. Den ene døde av skader han pådro seg da en gnist fra sveiseoperasjonen traff lighteren hans som han hadde i brystlommen. Lighteren eksploderte og resultatet ble katastrofalt. Den andre sveiseren hadde sin lighter i bukselommen da den ble utsatt for sveiseegnister fra hans sveisejobb. Dette medførte at lighteren eksploderte og

resulterte i sterke brannskader på lår og hofter.

Fleire bedrifter i Statene har nå innført interne forbud mot engangslightere i forbindelse med "hot work".

Vern og Velferd kjenner ikke til at lignende ulykker ennå har forekommet i Norge. Vi håper at disse eksemplene kan føre til at man blir klar over problemet og utøver forsiktighet.

N. E. N.

En sveiser er selvsagt spesielt utsatt, men også andre, mekanikere og reparatører som bruker gnistframbringende verktøy "hot work" må tenke seg om. Flytt lighteren over i en mer beskyttet lomme, for eksempel baklomma.

Nå, hvor er så frk. Nilsen?

Noen ord om: bedriftens industrivern.

Det er noen som stokker begrepene: industrivern og miljø- og vernearbeid. Det er kanskje ikke så merkelig, da det er flere av de samme personene som går igjen i begge organisasjonene. Meget kort kan de defineres slik: Bedriftens industrivern er en intern "sivilforsvarsorganisasjon" som skal yte hjelp ved krigsskader i bedriften, og i fredstid skal det yte hjelp til større katastrofer så som ved brann, gass og andre ulykker.

På den annen side er Verne- og miljøtjenesten en intern organisasjon som har sitt utspring i Arbeidsmiljøloven, og som har til oppgave å drive forebyggende arbeid for å sikre arbeidsplassen, redusere arbeidsskadene og bedre det interne arbeidsmiljø.

Selv om disse to organisasjonene har en felles ledelse, har de allikevel to adskilte arbeidsområder, og må ikke blandes sammen.

Det kan nevnes at vi har omorganisert ledersjiktet i vårt industrivern noe, og det består i dag av følgende personer:

Industrivernleder er: Y. Hjelm Johansen og hans stedfortreder er Asbjørn Oksum.

Tjenestegrenleder for brannvernet er: Gunnar Grundetjern og hans stedfortreder er: Rudolf Andersen.

Tjenestegrenleder for gassvernet er: Kenneth Pedersen og hans stedfortreder er: Kjell Linde.

Tjenestegrenleder for saniteten er: Magne Ø. Lian og hans stedfortreder er: Jan S. Reber.

Tjenestegrenleder for sambandet er: Alf Hodnemyr og hans stedfortreder er: Oddvar Almedal.

Tjenestegrenleder for orden/rydding er: Svein Johannessen som foreløpig ikke har noen stedfortreder.

A. Oksum som har vært industrivernlederens stedfortreder i over 20 år har søkt om å bli fritatt, men vi har ennå ikke funnet frem til en som kan overta hans verv.

Vi andre i industrivernet beklager at Oksum må trekke seg, men vi må respektere hans avgjørelse og samtidig takke for alle de årene han har vært med.

Y. H. J.

Den nye vignetten til Y. H. J.'s side er laget for Hunsfosposten av konsulent Arvid Bergstøl.

Red.

Orden- og renholdsavdelingen

En liten orientering fra Tarjei Sandaker.

Det er vel en kjent sak for de fleste at det i de senere år har skjedd en til dels kraftig forsøpling innen bedriften. Grunnene til dette kan være mange. En av grunnene er nok den sterkt reduserte bemanning.

Denne situasjon resulterte i at folk begynte å klage på all søpla som lå og slang alle veier, og Storebrand påpekte den økte brannfare.

På bakgrunn av dette ble det nedsett et utvalg som skulle studere forholdet. Utvalgets konklusjon var at det skulle opprettes en gjeng på 4-5 mann til å ta seg av renholdet av det såkalte "ingenmannsland". Samtidig skulle gjengen ta seg av transporten av de ca. 20 stk. søppelkasser som er plassert rundt i bedriften. En viktig del av jobben er å påse at bestemmelsene om hva slags søppel som kan sendes til Pålaldalen blir overholdt. I denne forbindelse vil jeg benytte anledningen til å gi honnør til sjåfør Fjermeros som er meget påpasselig med å få kjørt vekk søpla i tide.

Så vil jeg komme inn på en del ting som skaper problemer for oss. For det første alle flaskene som ligger og slenger alle veier, vi har opplevd flere ganger å få kuttet opp fingrene. Så for all del ta med deg tomflaske i retur når du skal avsted for å hente brus. Fint var det om du også tar med deg flasker som ligger og slenger – selv om det er en annen som har slengt dem fra seg. Så vil jeg nevne all den søpla som bare blir liggende, det gjel-

der tomme tobakkposer, melkekartonger m.v. – Ta det opp etter dere og legg det i søppelkassene! Vi er ikke tjent med slik som det er nå!

MOTTO:

Hiv ikke søpla på plasser hvor vi daglig går og står.

Hiv det i søppelkasser som tomme står.

Vi har triste eksempler på hva det kan føre med seg av ulykker, når man snubler i skrot og annen styggedom.

Til slutt vil jeg be om at er det noe som den enkelte kunne tenke seg annerledes med hensyn til antall kasser, plassering, rutiner for tømning o.s.v. i den enkelte avdeling, så for all del – syng ut! Så kan vi få det bedre.

Hunsfos, aug. -80

Dette ble skrevet i august. Forholdene har bedret seg siden da. Nå gjelder det om ikke å få tilbakefall.

Red.

Kvinnerepresentasjon i styrer, råd og utvalg

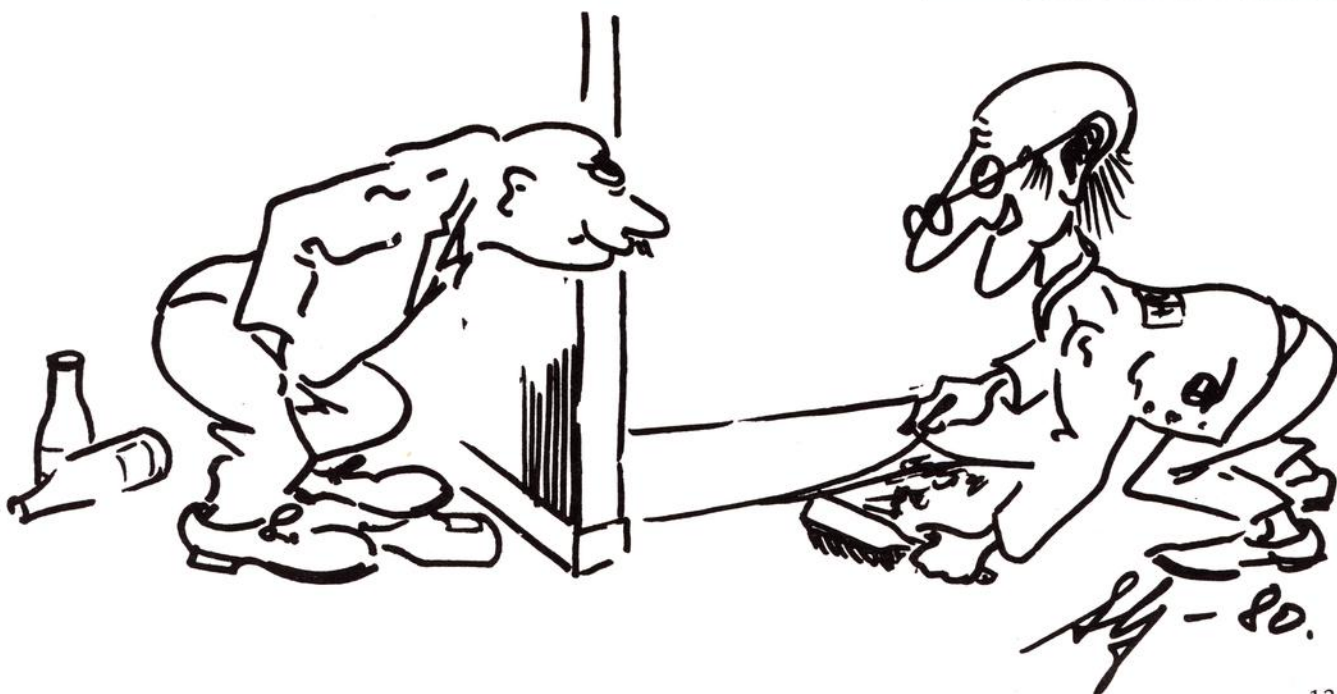
Dessverre var et meget viktig bidrag kommet bort under denne overskrift i forrige nr. av bladet. Det var fra ingen ringere enn Kristine. Hennes svar på de tre spørsmål var:

1. Det har jeg reagert på mange ganger, har selv sittet i Bedriftsforsamlingen som alene kvinne og det hører ingen plass hjemme.
2. Nei, det tror jeg ikke, fordi vi har "nærmet" oss mennene hva likestilling angår, men fortsatt ikke innen styre og stell.
3. Ja så klart – mennene må forandre seg, de må slippe til de kvinner som har lyst og evne til å være med i ledende organer. Mange menn sitter som noen nikkedokker, men holder fast på taburetten.

Kvinner i ledende stilling

En av våre storbanker, hvor antall kvinner i ledelsen forøvrig allerede i dag er relativt høyt, foretok for en tid siden flere beregninger. Med antatt vekst i lederstillinger 5% pr. år og 25% av nye og ledige stillinger besatt med kvinner, ville kvinneprosenten bli 15 i 1990 og 20 i år 2000. I den tekniske sektor av vårt næringsliv, vil det neppe gå så raskt. Men etter min mening er 20% kvinner i ledelsen innen år 2000 et realistisk mål å gå inn for. Ikke bare ut fra likestillings- og rettferdighetshensyn – men fordi det vil være til beste for bedriftene og for samfunnet.

Rudolf Lindboe
i Teknisk Ukeblad

Leserens mening om Hunsfosposten

Vi i redaksjonen lurer mange ganger på hva leserne synes om bladet. Tilfeldig har vi trukket ut 60 ansatte og 5 pensjonister som har fått tilsendt et spørreskjema med 5 spørsmål. Vi fikk 12 besvarelser, her er svarene:

1. Kan du kort si hva du synes om bladet?

Meget bra — 6 stk.

Bra — 4 stk.

Interessant særlig for pensjonister 1 stk.

Leser bare vitsene — 1 stk.

Mange, også familiemedlemmer, leser bladet fra perm til perm.

2. Hva liker du best å lese? Enkeltsvarene var:

— Fabrikkens Gang og div. reportasjer
— Hunsfospostens Familie, intervju med pensjonister og idrettsresultater.

— Presentasjon av våre pensjonister.

— Småstykker og vitser først og fremst.

— Tekniske utviklinger og lederen.

— Om veteranene.

— Personalia og økonomiske forhold.

— Om bedriftsidrettslaget, og vitser.

— Andakt og personalia.

— Vitsene.

— Leser alt.

— Det meste er moro å lese.

3. Er det noe du savner? Enkeltsvarene var:

— Stoff om Oslokontoret.

— Enkle matoppskrifter og små varmretter.

— Hvordan arbeiderne hadde det på bedriften for mange, mange år siden.

4. Har du forslag til ting du vil at vi skal skrive om? Enkeltsvarene var:

— Hvorledes Hunsfos vil kunne klare seg i fremtiden.

— Utvikling og planer ved feriestedene

— Historier og fortellinger fra våre pensjonister.

5. Er det noe du husker spesielt av ting du har lest? Enkeltsvarene var:

— Det er ingenting spesielt.

— Husker litt om alt.

— At det lysner på det økonomiske område for Hunsfos.

Vi vil selvsagt forsøke å rette oss etter lesernes ønsker, og takker for svarene fra de altfor få av de som fikk spørreskjemaet.

✱

Det er på sin plass å takke for den store tilfredshet som tydelig må herske vedr. Hunsfosposten. Vi har fått 11 besvarelser som uttrykker sin begeistring,

og da den som tier samtykker, går vi selvfølgelig ut fra at de 54 som ikke har besvart spørsmålene heller ikke har noe å beklage eller ønske.

Redaksjonskomiteen

Det er ikke bare vi som ønsker å komme leserne i møte. Se hvilken forståelse en dansk kollega viser:

"Et medarbejderblad interviewede en af sine lesere:

"Synes De, vort blad er et godt blad?"

"Næh."

"Kan De nærmere præcisere, på hvilke punkter De kunne ønske ændringer?"

"Næh."

"Har De nogle specielle ønsker med hensyn til stof?"

"Næh."

"De har ikke selv følt Dem foranlediget til at bidrage med stof til bladet?"

"Næh."

"Ja, så vil vi sige Dem tak for interviewet. Vi skal sørge for at rette os efter Deres meninger og ønsker i så vid udstrækning som muligt, således at De kan få et blad, som De virkelig synes om."

Fra legekantoret meldes:

Under kontroll av gravide kvinner benyttes et elektronisk apparat for å lytte til fosterets hjerteslag.

Engang hendte det at det ble overslag fra en walkie-talkie.

Enhver kan tenke seg hvor himmel-fallen doktoren ble da han lyttet etter fosterlyder og plutselig fikk høre en barsk stemme som sa:

"Åssen er været der ute idag, du? Over!"

Sex

Det er menneskelig å feile, derfor er det så mange mennesker.

Pengeplassering

I ferien traff vi en ualminnelig hyggelig og livsfrisk 85-åring fra Gjøvik — fru Helga Johannesen. Blant annet fortalte hun at en dag presten var på eldretreff sa han at han hadde hørt at de eldre hadde mange penger, men at de sydde pengene inn i madrassene. I denne forbindelse kunne han gi den viktige opplysning at bankene nå tok imot madrasser.

Tanker

En liten hjerne blir fort tankefull.

Vitsestafetten

Tomas Belland utfordret forrige gang John Leland. Han har sendt oss en historie med reserve. Vi synes reserven var så god at vi tar den med også.

En bonde fortalte naboen at han hadde hatt problemer med premiestuten sin. Den levde slett ikke opp til forventningene, og følgen var at kuene ble rastløse og rautet sørgmodig. Til slutt sendte han bud på dyrlegen.

Dyrlegen undersøkte stuten omhyggelig og skrev resept på en mikstur som nok ville hjelpe, mente han. Bonden passet nøye på at stuten fikk en dosis hver dag, og etter kort tid hadde den sin gamle virilitet tilbake. Det var rent utrolig hvor godt den medisinen hjalp.

"Hva var det i den?" spurte naboen interessert.

"Det vet jeg ikke riktig", svarte bonden, "men den smaker nærmest av lakris".

Reserve:

En arabisk sjeik kom hjem fra en ferietur til USA, og en venn av ham spurte hva som hadde imponert ham mest ved amerikanerne.

"Selgerne deres", svarte sjeiken idet han spente på seg skiene.

John Leland sender stafetten videre til KARL HODNEMYR, Cellulosefabrikken.

H.B.I.L.'s GENERALFORMSALING

ble avholdt den 30/10 i kantina. De ca. 20 fremmøtte ble ønsket velkommen av formannen Tryggve Kittelsen. På dagsorden sto følgende saker: årsberetning, regnskap, inkomne forslag, premieutdeling, valg og eventuelt.

Styrets årsberetning ble lest opp av formannen. Lagets økonomi ble viet en del oppmerksomhet, blant annet p.g.a. at eventuelle mindre overskudd på driften av kantinen tilfaller idrettslaget. Styret sier i sin beretning at i neste års budsjett er utgiftene økt med 7.000 kroner, og dette regner man med å dekke med overskudd fra kantinedriften. Totale utgifter til neste år er kalkulert til kr. 22.500,-.

I mange år har laget slitt med dårlig økonomi, men dette vil da, etter styrets mening, rette på seg neste år.

Styret sier videre i sin beretning at trim-interessen dessverre har vært dalende blant Hunsfos-folket. Og dette ser styret som en av de viktigste oppgavene fremover, nemlig å få sofa-sitterne ut av dvalen og ut i skog og mark. Vinterens skiaktiviteter ble også

Sigurd mottar medalje

nevnt i styrets beretning. Tre av de mest vellykkede arrangementer var barnelangrennet som samlet nesten 200 deltakere, videre kretsmeesterskapet i langrenn og avdelingsmeesterskapet i 3 manns stafett.

Regnskapet for 1980 og budsjettet for 1981 ble gjennomgått av kasserer Anton Brandsnes. Det ble en del diskusjon omkring enkelte av utgiftspostene. Enkelte mente at forbruket av baller var for stort, og det ble derfor vedtatt at det laget som trenger ny

Randi mottar premien

ball må få en rekvisisjon av kassereren og at sportsforeningene i Vennesla gjøres oppmerksom på dette.

Av inkomne forslag kan vi nevne et fra Sigurd Hagen som foreslo at alle gruppeformennene burde være med i styret. Dette ble imøtegått av flere bl.a. fordi styret ville bli for stort og tungrodd og at mange av sakene som blir drøftet i styret ikke har noen interesse for gruppene. Det ble istedet vedtatt å benytte flere utvidede styremøter i kommende sesong.

En del premier ble også delt ut på generalforsamlingen. Damelaget i håndball ble seriemestere for 9. gang (av 10 mulige) og det vanket medaljer til alle spillerne. Mye av æren for dette tilfaller lagleder Sverre Thorsen, og han ble behørig takket for sin innsats av formannen. Følgende spillere fikk sine vel fortjente medaljer: Mai-Britt Dahl, Gudrun Lian, Ellen Johansen, Evlyn Olsen, Kristi Larsen, Jorunn Rosseland, Alma Ingebretsen, Else Scheie, Randi Fosheim, Liy Berntsen, Anita Thorsen.

Valg ble foretatt, og som en kan se av listen så er der ingen forandringer i styret. Tryggve Kittelsen fortsetter som formann. Han gjør en kjempeinnsats for idretten her på Hunsfos og han ble rost for dette på generalforsamlingen.

T. Dalsøren

Valg ved Hunsfos B.I.L.'s generalforsamling 30.10. 1980

Styret
Form.: Tryggve Kittelsen
Nestform.: Rolf Andersen
Sekretær: Torbjørn Løken
Kasserer: Anton Brandsnes
Styremedl.: Gudrun Lian

Skigruppa
Form.: Sigmund Løyte
Øystein Larsen
Jarl Nordhagen
Oddvar Grundetjern

Skytegruppa
Form.: Arne Lonebu
Tørstel Askekjær
T. Ramsdalen (ny)

Terreng- og orienteringsgruppa
Form.: Sigurd Hagen
Helge Nordhagen
Bjørn Johansen
Inge Nesset
Thorbjørn Olsen
Alf Renstrøm

Håndball, damer
1. lag: Sverre Thorsen

Håndball, herrer
1. lag: Tor Dalsøren
2. lag: E. Sakariassen (ny)

Fotball, herrer
1. lag: Audun Ormshammer (ny)
2. lag: Ledig

Old Boys-fotball
Thorleif Hodnemyr

Trimgruppa
Bjørn Johansen
Trygve Rosseland
Tjøstel Askekjær

Tingrepresentanter
Rolf Andersen
Pers.varam.: Thorbjørn Olsen
Sigmund Løyte
Pers.varam.: Øystein Larsen
Trygve Rosseland
Pers.varam.: Thore Thomassen

Kontaktmann for Kvivollen
Edgar Sakariassen

Bordtennis
Thore Thomassen

Valgkomite
Form.: Alf Hodnemyr
Øystein Lie
Trygve Rosseland (ny)

Til våre fotballspillere på samtlige lag.

Det har i løpet av sesongen minsket en god del på vår fra før snaua beholdning av fotballdrakter.

Vi ber derfor de som har vært med på kamper om å sjekke sine hjem for plagg som måtte tilhøre laget, og levere inn disse, enten til fotballoppmennene, i vakta eller direkte til damen i kjelleretasjen i det gule hus, som er så snill å vaske draktene for oss.

Fotballoppmennene

Rekruttering til fotball

I år har det vært visse vanskeligheter med å holde nok spillere til lag 1 og lag 2. Noe lettere har det vært for Old Boys.

Det er nødvendig å kunne velge mellom 45 spillere til lag 1 og lag 2 og til Old Boys.

Vi ber om at alle interesserte melder seg til undertegnede innen 1. januar 1981.

Det er viktig at fristen holdes, for lagene skal innmeldes til kretsen i begynnelsen av januar.

Vi håper på et tilstrekkelig antall så vi fortsatt kan stille med tre lag.

Audun Ormshammer (PM6)

Torbjørn, Anton, Tryggve, Rolf, Gudrun

Er joggingen en fare for ekteskapet?

Det skrives meget om den joggebølgen som går over U.S.A. og naturligvis er det de negative sidene som opptar journalistene mest. Blant annet får vi vite at blant joggere i Central Park i New York er det 34% flere skilsmisser enn for dem som holdt seg hjemme. Det antydes at grunnen er at all mosjonen får joggerne til å se alt klarere, noe som kan endre synet på mangt, blant annet ekteskapet. En forteller at han kjøpte seg joggeutstyr fordi han ville bort fra venninnen sin som var sjalu. Han jogget avsted, og straks han rundet første hjørnet tok han en drosje og satte kursen til en av sine damebekjentskaper.

I en annen forbindelse har vi lest at enkelte joggere i U.S.A., når de kommer hjem fra joggeturen, blander seg en drink, setter seg ved TV, for så å gå trette i seng. Dette er naturligvis alt annet enn oppløftende for familien.

Hunfosposten har ved flere leiligheter omtalt de positive sidene ved jogging, og vår påstand er at det er

disse sidene som er de dominerende her i landet. For en ektefelle må det være en stor fordel å ha en trimmende partner som i kraft av sin form har godt humør, er opplagt på jobben og i familielivet, og som har stor sjanse for å holde sykesengen på avstand.

Skulle ekteskapet komme i fare må det være noe helt annet enn trimmingen som er årsaken. Da har en ikke latt trimmingen vært en livsutfoldelse.

La oss se litt på en side ved gjennomsnitts-amerikanerens fritidsbeskjeftigelse. I 1977 tilbragte han fire timer daglig foran sitt fjernsynsapparat, og det var lengre tid enn til noen annen fritidsaktivitet. En undersøkelse fra 1976/77 viste at mer enn en tredjedel av de amerikanske familier ikke hadde noen annen felles beskjeftigelse enn dette. Det er liten motstand mot videreutvikling av TV-tilbudene. Det heter at teknisk utvikling ikke lar seg stoppe. Avhengigheten av å la seg underholde og la seg påvirke ved en slik nesten komplett virkelighetsstat-

ning øker stadig og kan få katastrofale virkninger, ikke minst for ekteskapet.

Tenk om amerikaneren ville bruke bare en mindre del av denne passive tiden foran TV-apparatet til trimming, og helst sammen med familien. Da vil han ha sjanse til å snu den uheldige utvikling og kanskje bli en bedre ektefelle.

Hunfos Bedriftsidrettslag ser det som en oppgave å få flere med på trim. Tirsdagsløpene i orientering har meget god oppslutning fra alle aldersklasser og begge kjønn. Dessverre har tilslutningen til skitrim vært heller skral, men vi vil gjøre nye forsøk med å få med flere til vinteren.

Vi slutter med en oppfordring til alle om å delta i det joggeopplegg som ledes av Ida Nordhagen og Kristi Larsen. Det er ikke for sent å slutte seg til joggerne i lysløypa. Der blir det anbefalt individuelle programmer — så det passer for alle som trenger å bedre formen. Og joggingen er for hele familien og for pensjonister.

Tryggve Kittelsen

SMÅPLUKK OM IDRETT

Jorvannet rundt

Det er nå 8 år siden Sigurd Hagen og Karl Hodnemyr tok initiativet til dette populære løpet. Også i år var det Sigurd som ledet arrangementet — som fikk rosende omtale av løperne.

Dessverre blandet det seg noe malurt i begeret. Det var ingen deltakere fra Hunsfos i år — mot 6 stk. ifjor. Hva er årsaken til denne nedslående utvikling? Vi får håpe på rekruttering som følge av det felles joggeprogram som er startet i lysløypa.

Honnør til Old Boys fotball

Hunsfos 1. lag befinner seg pr. 1. september langt nede på listen i 1. divisjon og Hunsfos 2. lag er nr. 4 i 3. divisjon. Nå er det jo først og fremst om å gjøre å delta, men vi vil gi ekstra honnør til Hunsfos Old Boys som befinner seg som nr. 2 i 2. divisjon — bare 1 poeng etter Øgrey 1. lag. Det er hyggelig at det igjen er liv i våre Old Boys.

Langrenn på kretsbasis

Det blir i år opprettet egne klasser for turløpere. Samme aldersinndeling som bedriftsklassene. For å få nok karusell-løp (4 løp) bør løperne allerede fra 1. løp velge turløpsklasse eller bedriftsklasse. Det blir i alt 8 karusell-løp. Løpene kunngjøres i Fædrelandsvennen og Sørlandet. Husk at alle over 35 år skal ha legekort.

Tirsdags-O-løpene

Treningsløpene er fremdeles like populære for store og små. Det er tydelig at når en først har prøvd seg som O-løper, så slutter en aldri.

Løpet den 26. august ble arrangert av Magne Birkenes som hadde lagt 3 løyper i et ypperlig terreng i heia ovenfor Samkom i Røyknes.

Moro var det igjen å se familier sammen — som far og datter (Alf og Helga), — som mor og sønn (Gerd og Arne), ja også en olding (Tryggve). Kom ikke og si at dette ikke er fineste form for idrett.

Resultatene viser en herlig spredning.

En kuriositet: Odd og Tryggve startet på samme tid, de så hverandre ikke under hele løpet, og kom inn fra hver sin kant på samme tid. Det må kalles for superpresisjon.

4,2 km

1. Ole Wilhelmson	40,09
2. Ole Petter Omdal	40,16
3. Tor Helge Hodne	42,30
4. Tore Gustav Drivenes	42,35
5. Arild Telstø	44,00
6. Ivar Omdal	44,32
7. Georg Berås	47,08
8. Inge Nesset	48,58
9. Helge Hodnemyr	49,05
10. Thorbjørn Olsen	50,11
11. Anton Brandsnes	52,13
12. Sigurd Hagen	52,30
13. Henry Iversen	53,32
14. Bjørn Johansen	54,52
15. Anne Britt Wilhelmson	55,59
16. Harald Lersveen	60,56
17. Arild Wehus	61,21
18. Bjørn Syvertsen	61,30
19. Helga Hodnemyr	64,34
20. Alf Hodnemyr	65,55
21. Olav Eivindson	67,19
22. Tryggve Kittelsen	69,11
22. Odd Andersen	69,11
24. Fridtjov Bergsgard	72,35
Jonny Berås	Brutt
Sverre Didriksen	Brutt
Kjell Jensen	Brutt

2,3 km

1. Laila Schikora	19,58
2. Merethe Kongsnes	21,59
3. Arne Hodnemyr	24,28
4. Olav Aas Lyngby	26,56
5. Oddbjørn Lersveen	28,52
6. Karin Honnemyr	30,36
7. Lillian Aas Lyngby	32,33
8. Per Hodnemyr	32,39
9. Gerd Hodnemyr	33,20
10. Cate Keefe	35,44
11. Helga Drivenes	38,52
11. Gro Quarstein	38,52
11. Waldis Quarstein	38,52

5,8 km

1. Steinar Aas	44,25
2. Oddbjørn Hagen	47,08
3. Finn Ole Honnemyr	51,14
4. Ivar Aas	51,22
5. Stein Iversen	52,26
6. Jan Kåre Egebakken	53,40
7. Knut Inge Larsen	54,44
8. John T. Hodne	55,34
9. Per Knutsen	105,24
Arnfinn Heisel	Brutt

Sørlandsmester i håndball

Serievinnerne i Vest-Agder og serievinnerne i Aust-Agder strides om denne tittelen hvert år. Damelaget vårt, som vant serien her i vest, ble sørlandsmester i år ved å slå Helse-sport fra Aust-Agder med sifrene 5-3 i Arendal og 10-3 i Kr.sand. Laget fikk en fin pokal og spillerne fikk utdelt medaljer på Caledonien etter den siste kampen.

Vi gratulerer.

Idrettshallen 1980-81

Ifølge terminlisten er leietiden for kommende sesong: fra 1/9 -80 til 1/5 -81.

HBIL har fått tildelt disse tider:

Onsdager: 19.00 — 20.00 Hunsfos/Norgesplaster damer
20.00 — 21.00 Hunsfos/Norgesplaster herrer

Allerede nå er det kjent at onsdag 8. april -81 blir hallen brukt til annet arrangement.

Bidrag til:

JOGGING — en vei til voldssamfunnet?

Hunfosposten har i alle sine numre av bladet sterke oppfordringer til leserne om å begynne å jogge. Det fremstilles som om jogging er veien til selve saligheten, man blir et bedre menneske og får det godt med seg selv hvis man bare begynner å jogge. Jogging passer for alle, står det, tykke og tynne og unge og gamle.

Det er en kjent sak at ved idrett, trimming og jogg omdannes overflødig fett til muskler. Kroppen gjennomgår en forvandling fra å være en kvapsete deigklump og til å bli en muskelsamling. Målet for alle bevisste og overbeviste joggere er å se sine egne muskler spille under huden, parat til enhver utfordring av styrke, kraft og utholdenhet.

Men er nå alt dette bare bra? Nedfor gjengis noe som stod i "Dagbladet" for 12. august i år, et skremmende eksempel på at jogging og de krefter den opparbeider kan gjøre et menneske til en voldsmann!

Skal vi derfor beholde vårt fett,

fortsette med våre små spaserter sånn før TV'en settes på om kvelden og ellers gjøre stort sett det vi har gjort hittil? Vi har ikke slått ned noen ennå, med dette leveiset!

Jeg bare spør.

*

Dagbladets artikkel: Jogger angrep "koffertløper".

Ålesund: En kvinnelig jogger ligger på sykehus i Ålesund til observasjon etter at hun ble slengt vekk fra stien av en annen jogger søndag, skriver Sunnmøre Arbeideravis.

Angriperen sitter i varetektfengsel i byen mens man venter på å få klarlagt hvor sterkt skadet kvinnen er.

Mannen har forklart til politiet at han i hele sommer har irritert seg over hva han kaller "koffertløpere" som har hindret ham i å holde toppfart på sine daglige joggeturer. Da kvinnen ikke vek til side da han ropte løype, fløy han på henne i fullt sinne. "Dagbladet" 12/8 1980.

En undrende

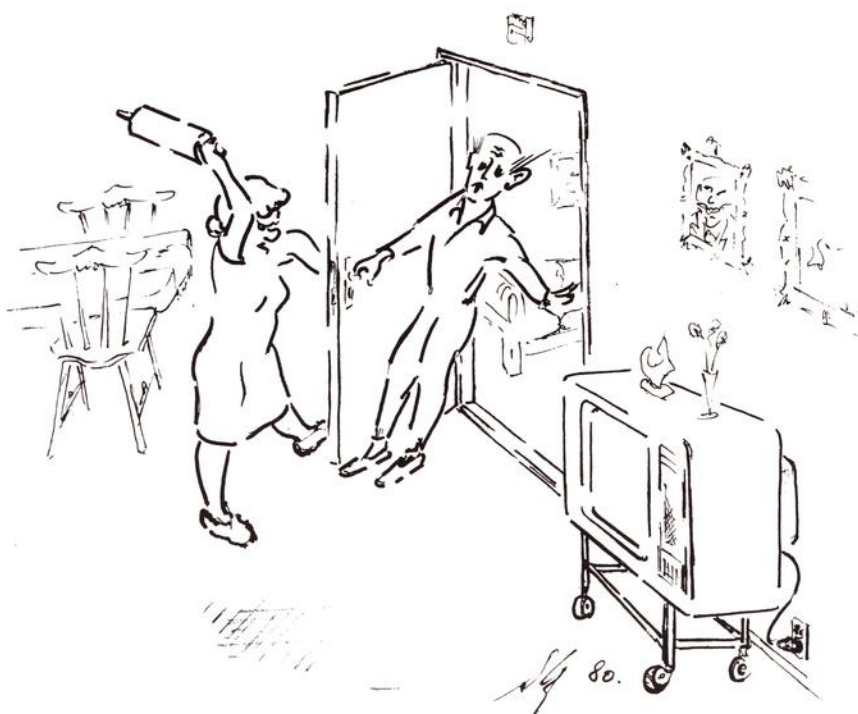
*

Kjære undrende!

Antall årlige voldshandlinger her i landet skal være økt 4-5 ganger i løpet av de siste 10 år til et 5-sifret tall. Antall sinnslidelser er økt forholdsvis like meget.

Nå er statistikk noe en må benytte med varsomhet. Men er det ikke nokså sannsynlig at vi skal få høre om tilfeller av vold blant joggere? Det finnes jo bortimot en halv million joggere her i landet. Blant TV-narkomanene fins det sikkert også en og annen voldsmann. Flere enn blant joggenarkomanene?

Undrende redaktør

TAKK

Jeg takker hjerteligst for oppmerksomheten fra funksjonærer og arbeidere på min 60-årsdag.

Georg Viksnes

Hjertelig takk til mine kolleger og arbeidskamerater for kjærkommen gave og for gode ønsker ved min fra-treden. Jeg når ikke alle med personlig takk, derfor vil jeg på denne måte få takke hver enkelt for all vennlighet og støtte under min lange arbeidstid på Hunsfos.

Leif Wennerberg

Funnet

En regnjakke er funnet i vakta og kan hentes der.

"Hunfospostens marked"

Gjennom oppslag er kunngjort at Hunsfosposten tar inn "annonser" over ting som ønskes solgt eller kjøpt. Beklageligvis glemte vi å ta inn en liste over varer i forrige nr. Vi gjør oppmerksom på at vi gjerne formidler salg og kjøp gjennom bladet vårt.

Red.

Rimelig til salgs

2 stk. kobla vindu 1,30 x 1,30,
1 stk. dobbel skyllekum 1,20 x 0,70.

Ståhl, telf. 56061
eller Vakta.

HOBBYSPALTEN

Har du – eller kjenner du en som har en trivelig hobby? I så fall vil vi gjerne ha tips om det så vi kan omtale den under denne overskrift.

I dette nummer startet vi med Jan Thomassen (22), hollenderiet PM 3,4, som ikke bare driver idrett i fritiden, men som også er en ivrig fotograf.

Han er særlig opptatt av å ta bilder i naturen. I 1979 fikk han av bladet "Villmarksliv" sølvdiplom for et bilde.

Jan har gitt oss dette bildet som taler for seg selv.

Bilde av Orrhaner

GÅ HJEM Å BLI VOKSEN!

En amerikansk dommer i ungdomssaker holdt i retten denne tankevekkende talen om spørsmålet tenårings fritidsproblemer:

– Alltid hører vi dette klagesukket fra tenåringen: "Hva skal vi gjøre? Hvor skal vi gå?"

Svaret er: Gå hjem!

Puss vinduene og skoene, mal over kjøkkenbenken, rak løv, klipp gressplenen, press buksene dine.

Skift pakning i kranene, bygg en båt, driv idrett, lær å gå etter kart. Hjelp presten eller klubbstyret eller trekkhundklubben en skisøndag.

Besøk syke, hjelp den fattige, les leksene dine, skaff deg en jobb, og når du har gjort alt dette – og fremdeles ikke er trett og spør hva du skal gjøre, så les en god bok.

Dine foreldre skylder deg ingen underholdning eller adspredelse.

Din by eller hjemsted skylder deg ingen levevei.

Du, derimot, skylder verden noe.

Du skylder den – og dine medmennesker – din tid og energi og ditt talent.

Slutt med å være skrikerunge, legg drømmeverdenen bak deg. Kjemp for en ryggrad og ikke for en ønskevist.

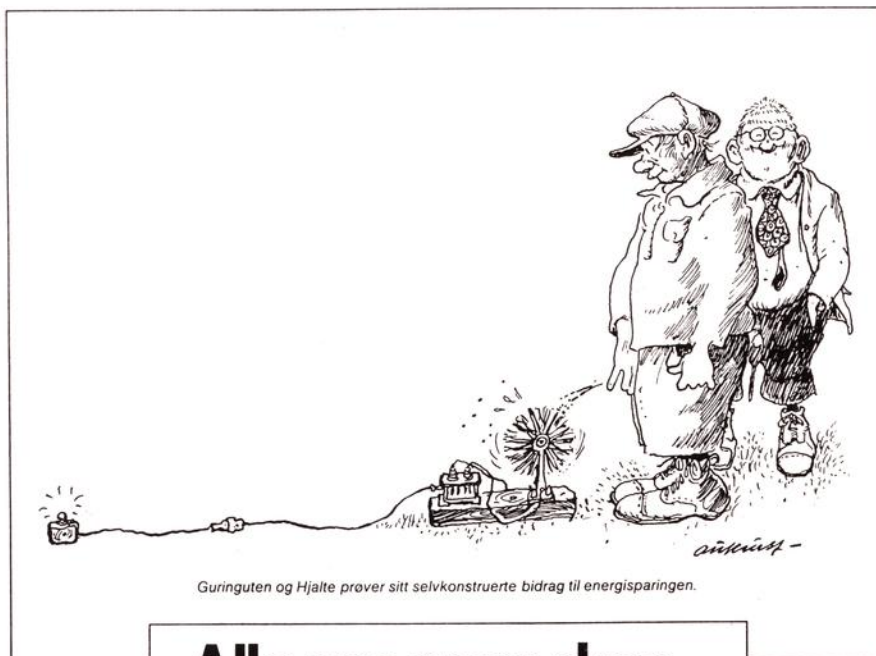
Du skulle være moden nok til å påta deg noe av det ansvar som dine foreldre har vist når de har stelt om deg, unnskyldt deg og holdt ut med deg.

De har gitt avkall på hardt tiltrengt komfort bare for at du kunne få alt det beste. Dette har de gjort med glede nettopp fordi du er deres dyrebare skatt.

Men du har ingen rett til å vente at de skal gi etter for hvert lune og egoistiske innfall som du måtte komme med.

Dommeren sluttet:

– Hva venter du på? Gå hjem og bli voksen!

Guringuten og Hjalte prøver sitt selvkonstruerte bidrag til energisparingen.

Alle monner drar...

Energisparing

I vinter er det viktigere enn noensinne å spare energi. Det ventes at alle Hunsfos-folk gjør sin skvett. Alle monner drar.

Kryssord nr. 5

26 stk. hadde levert riktige løsninger på kryssord nr. 5.

Av disse er følgende trukket ut som vinnere av 1 kg kaffe hver.

Ellen S. Eskeland – sluttet
Per Gjelsten – Innkjøpet
Målfrid Skaiå – Innkjøpet

Redaksjonen vil være meget taknemlig om noen vil påta seg å utarbeide nye kryssord!

Premiekryssord nr. 6

Denne gang er det Reidar Øvland som har vært så vennlig å lage kryssord. Samtidig som vi takker ham for dette ønsker vi ham hell og lykke i sin nye stilling som avdelingssjef innen salgsavdelingen – hvor han nå som kjent skal ta seg av forvaltningen av ferdigvarelager, vareutsendelser m. v.

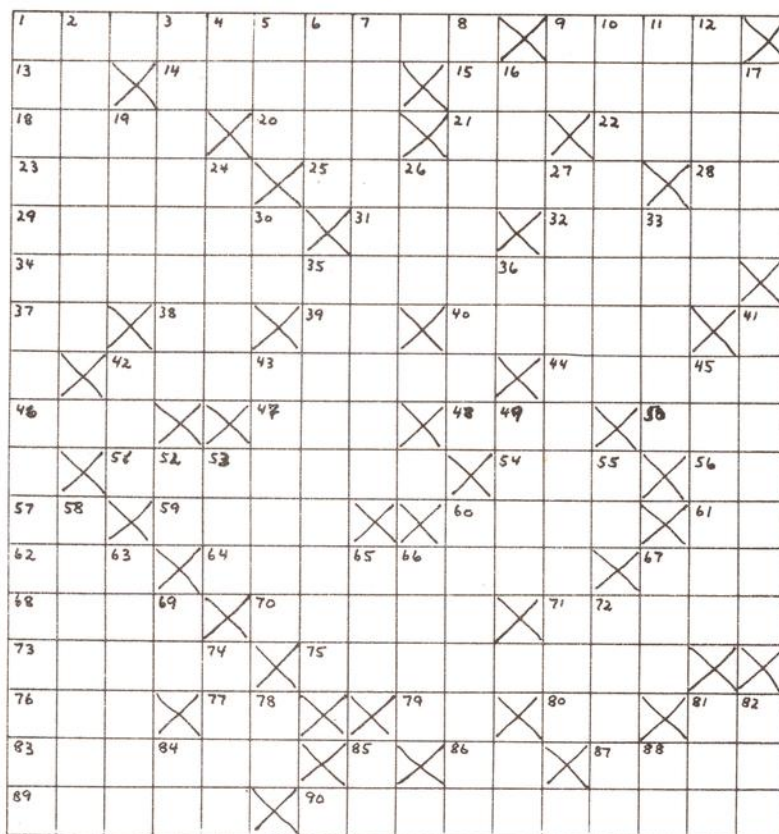

Blant riktige løsninger trekker vi ut en for hver 10 innsendere. Disse får 1 kg kaffe hver.

Frist for innsendelse 1. februar.

Premiekryssord nr. 6

VANNRETT:

1. Maskinleverandør
9. Farve
13. Like
14. Legemsdelen
15. På gevær
18. Traug
20. Smelt
21. Måler
22. Blanding
23. Ikke mest, omv.
25. Minst porøs
28. Kommandoplass
29. Filmfigur
31. Ikke på Hunsfos
32. By
34. Kan ikke velge arbeid
37. Karl Iversen
38. Ordne
39. Månefase
40. Etternavn
42. Dalføre
44. Leder
46. Konsern
47. Forbi
48. Plagget
50. Esing
51. Hageselskap
54. Konsonanter
56. Månefase
57. Vektenhet, fork.
59. Beskyttelse
60. Bolig

61. Land, fork.
62. Forekommer fra limpressa
64. Dåpsvitnene
67. Få papir på maskinen
68. Skjendsel
70. Hodeplagg
71. Etuier
73. Fugl
75. Operatører
76. Språk,k
77. Tall
79. Konsonanter
80. Tone
81. Tidsenhet
83. Tidligere leder
86. Munning
87. En billion ganger enhet
89. Stemme
90. Leder

LODDRETT:

1. Del av Hunsfos-produkt
2. Før kokeri
3. Regne
4. Voks
5. Naboer
6. Vann
7. Ulik
8. I loven
9. Sølv
10. I sjøvann

11. Land
12. Bevegte
16. Guttenavn
17. Gass
19. Guttenavn
24. Knust
26. Leketøy
27. Kursleder
30. Politisk parti, fork.
33. Herr
35. Tekkelig
36. Artikkel
41. Mynter
42. Sett sammen
43. Elv
45. Ikke større
49. Grunnstoff
52. Fjernsyn
53. Honorar, eng., omv.
55. Tone
58. Bruker tobakk
63. Etternavn
65. Terreng
66. Guttenavn
67. Mellomnavn til politisk leder
69. Militær politi
72. Ikke fjorårets
74. Væske
78. I Lake Placid
81. Vene
82. Kjent fra krigen
84. Guttenavn
85. Sted i Telemark
88. Ikke, dansk